SCANFAN

Tutankamun'un laneti

Eski Mısır firavunlarından Tutankamun'un mezarı ölümünden 3262 sene sonra açıldı. Paha biçilmez hazineler ortaya çıktı. Fakat olayla ilgili çok sayıda insan anlaşılmaz nedenlerle ölmeye başladı. Bunların, mezarında rahatsız edilmek istemeyen firavunun lane

ESKİ MISIR UYGARLIĞI büyük ilgi çeken gizemini sürdürüyor. Kazılar, arkeolojik araştırmalar sürdükçe ortaya yeni bilgiler çıkıyor. Bulunan her yeni kalıntı, bilinenleri değil, bilinmeyenleri çoğaltıyor sanki.

Mısır'da yaşanan en ilginç olaylardan biri
un'un mezarının açıl-
sey **Carnarvon Lordu'**

e töreni
n günü İngiltere'de
Beacon Tepesi'nde
düzenlendi. Törene
lar, çünkü toprağa
rı **Carnarvon Lordu**
hope esrarengiz bir

ısır'ın 18. sülale fira-
un'un lanetine uğradı-
rd, bu firavunun
para harcamış ve biz-

un ölümünü başka
kamun'un mezarına
karışan birçok insan
hayatını yitiriyordu.
n öleli 3000 yıldan
00 yıl sonrasına uza-
liyordu...

SCANFAN

Tutankamun'un laneti

Eski Mısır firavunlarından Tutankamun'un mezarı ölümünden 3262 sene sonra açıldı. Paha biçilmez hazineler ortaya çıktı. Fakat olayla ilgili çok sayıda insan anlaşılmaz nedenlerle ölmeye başladı. Bunların, mezarında rahatsız edilmek istemeyen firavunun lanetine uğradıkları doğru muydu?..

ESKİ MISIR UYGARLIĞI büyük ilgi çeken gizemini sürdürüyor. Kazılar, arkeolojik araştırmalar sürdükçe ortaya yeni bilgiler çıkıyor. Bulunan her yeni kalıntı, bilinenleri değil, bilinmeyenleri çoğaltıyor sanki.

Mısır'da yaşanan en ilginç olaylardan biri de Firavun Tutankamun'un mezarının açılmasıyla ilgiliydi. Her şey **Carnarvon Lordu**'nun ölümüyle başladı...

(Solda) Lord Carnarvon, Tutankamun'un mezarının resmi açılışı için Mısır'a gitmeden önce, arazisine tepeden bakan Beacon Tepesi'nin doruğundaki, kendi mezarı için seçtiği noktada.

(Altta, sağda) Tutankamun'un mumyasını taşıyan üç tabuttan en içteki. Tabutların hepsi benzer şekilde ve sıkıca iç içe geçiyorlardı. Orta ve dış tabutlar tahtadan yapılmıştı ve altınla kaplıydı; ancak iç tabut som altındandı.

İngiltere'de bir cenaze töreni

1923 yılının 30 Nisan günü İngiltere'de Hampshire bölgesinde Beacon Tepesi'nde sade bir cenaze töreni düzenlendi. Törene katılanlar heyecanlıydılar, çünkü toprağa vermek üzere oldukları **Carnarvon Lordu George Edward Stanhope** esrarengiz bir biçimde ölmüştü.

3000 yıllık lanet...

Herkes, Lordun eski Mısır'ın 18. sülale firavunlarından Tutankamun'un lanetine uğradığına inanıyordu. Lord, bu firavunun mezarının açılması için para harcamış ve bizzat kazılara katılmıştı.

Carnarvon Lordu'nun ölümünü başka ölümler izledi. Tutankamun'un mezarına girip çıkan ya da bu işe karışan birçok insan anlaşılmaz bir biçimde hayatını yitiriyordu.

Firavun Tutankamun öleli 3000 yıldan fazla zaman geçmişti. 3000 yıl sonrasına uzanan bir lanetten söz ediliyordu...

Lord, Mısır'a gidiyor

Bu esrarengiz *"mezar açma"* olayını aydınlatabilmek için işe Carnarvon Lordu'nun Mısır'a gidişinden başlamak gerekiyor.

Parası bol, yapacak işi pek olmayan İngiliz soylusu Carnarvon Lordu dünyayı dolaşıyor, keyfine göre yaşıyordu.

1901 yılında Almanya'da Bad Schwalbach kaplıcalarındayken bir araba kazası geçirdi. Göğsü fena halde zedelendi. İngiltere'ye döndü. Nefes almakta güçlük çekiyordu. Bir süre tedavi gördükten sonra iyileşti. Fakat özel doktoru ona tedbirli davranmasını tavsiye etti. Özellikle kış mevsimlerini soğuk İngiltere yerine, ılıman ve kuru bir iklimin hüküm sürdüğü ülkelerde geçirmeliydi.

O günlerde Mısır, Avrupalılar için çok gözde bir ziyaret yeriydi. Lüks oteller ve tarihi kalıntılar çok sayıda turisti buraya çekiyordu.

Özellikle Krallar Vadisi denilen yerde yapılan kazılara Lord büyük ilgi duydu ve Mısır'a geldi.

Arkeolog Carter

Carnarvon Lordu Mısır'da kısa zamanda eski sıhhatine kavuştu. Fakat Mısır'dan bir türlü kopamadı. Sanki bir şey onu dürtüyordu. Eski Mısır uygarlığını incelemeye başladı. Yapılan kazıları izlemeye koyuldu ve bir gün bizzat kendisi bu kazılara katıldı.

1907 yılında yine Mısır'dayken yurttaşlarından Arkeolog **Harold Carter**'la tanıştı ve onu kendisine danışman yaptı.

Carter 33 yaşındaydı ve 17 yaşından beri Mısır'daydı. Birçok kazıda bulunmuş, ünlü arkeologlara yardımcılık yapmıştı. Tarihi Kalıntılar Servisi'nde görev yapmış ve Krallar Vadisi'ndeki kazıları denetlemişti. Mısırlı yetkililerle arasında anlaşmazlık çıkınca görevinden istifa etmişti.

Carnarvon Lordu kendisine rastladığı sırada, manzara ressamlığı yaparak hayatını kazanıyordu. O da, nedense bir türlü Mısır'dan ayrılamıyordu. Carnarvon Lordu, Carter'a yılda 400 İngiliz Sterlini ödemeye başladı.

Mısır'da mezar demek, hazine demekti. Çünkü eski Mısırlılar ölülerini, öteki dünyaya en kıymetli hazineleriyle birlikte gömerek uğurlarlardı. Lord, bulunacak bir hazine ile Carter'a ödediği parayı kat kat çıkaracağına inanıyordu.

Arkeolog Carter, Carnarvon Lordu'nun parasıyla 15 yıl boyunca kazılar yaptı. I. Dünya Savaşı sırasında bile araştırmalarını sürdürdü.

Bazen çok ilginç bir mezar bulduğu oluyordu. Fakat yapılan masrafı karşılayacak bir tarihi eser ya da hazine ortaya çıkaramadı.

1922'de Lord İngiltere'deydi. Carter'a bir mektup yazarak aralarında yapmış oldukları anlaşmayı iptal etmek istediğini bildirdi.

Oysa Carter o sıralarda önemli bir mezarın izi üzerindeydi. İngiltere'ye gitti ve Lordu kazılara devam edebilmek için ikna etti.

Ekim ayında Mısır'a döndü. Kazıların yapıldığı Luxor bölgesine yerleşti. Kendisine şans getirmesi için bir kanarya satın aldı...

Carter, el değmemiş bir mezarın izinde

1 Kasım 1922'de o güne kadar hiç kazılmamış bir hektarlık bir üçgende çalışmalara başladı.

4 Kasım'da, çökmüş bir merdiven girişi buldu. Bir gün sonra ise bu girişin çok eski ve önemli bir mezarı işaret ettiğinden emindi.

Lorda telgraf çekti. Lord, kızı **Lady Evelyn** ile birlikte geldi ve bizzat kazılara katılmaya başladı.

26 Kasım'da, yaptıkları kazının bütün molozlarını temizlemişlerdi. Ardından sanki içeriden kilitlenmişçesine kapalı duran bir kapıyı açmayı başardılar.

(Üstte) M.Ö. 1362'de ölen Mısır Firavunu Akenaten'i gösteren kumtaşı rölyef. Akenaten'in naibi ve damadı kısa bir süre sonra öldü ve taht, Akenaten'in en genç kızının kocası olan 10 yaşındaki Tutankamun'a (o zamanlar Tutankaten diye bilinirdi) geçti.

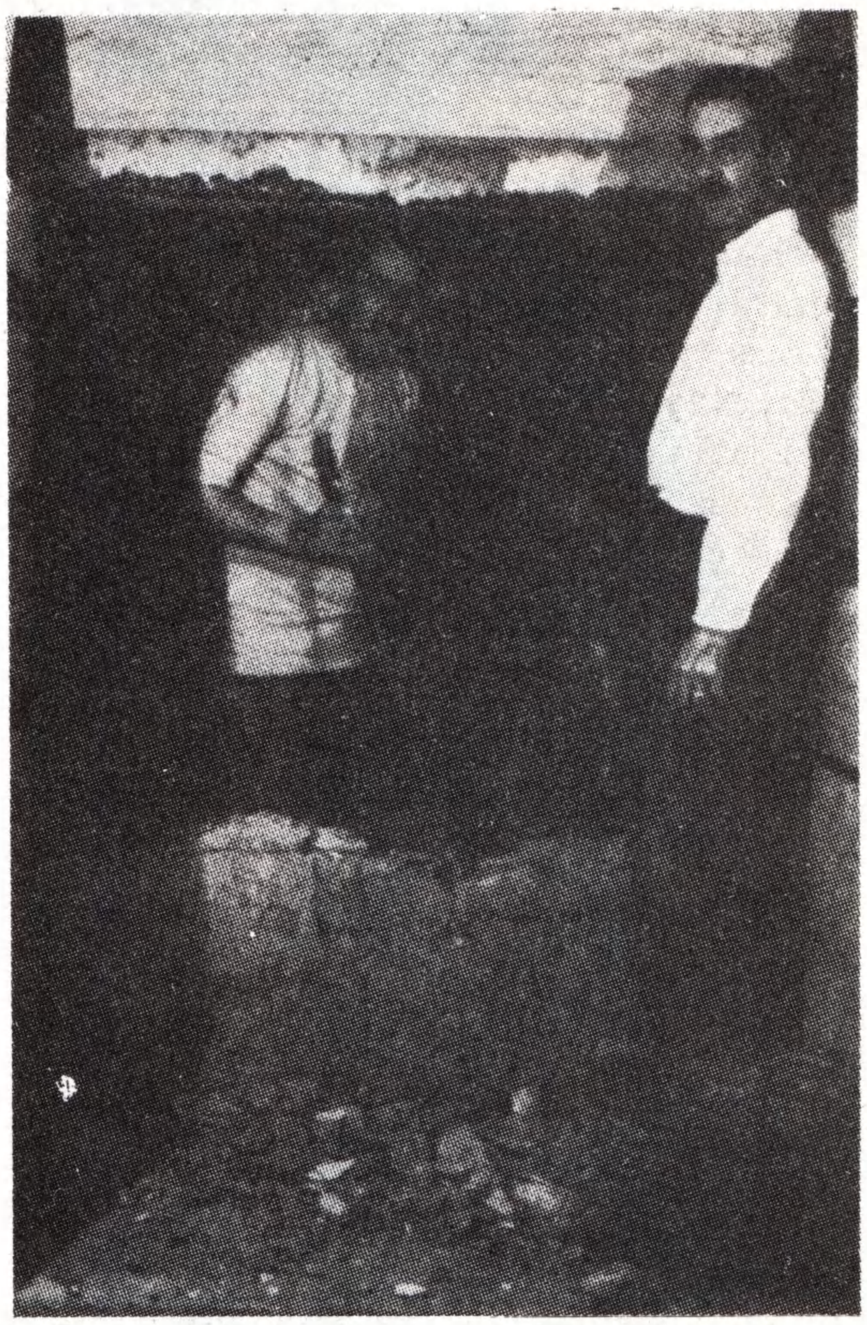

(Sağda) Carter ve asistanı A.C. Mace, mezardaki mühürlü odanın resmi açılışında.

(Altta) Nil kıyısındaki eski Tebes mevkii. Doğu kıyısındaki Luxor ve Karnak, yaşayanların şehrini kapsıyordu, batı kıyısında ise firavunların ve asillerin mezarlıkları vardı.

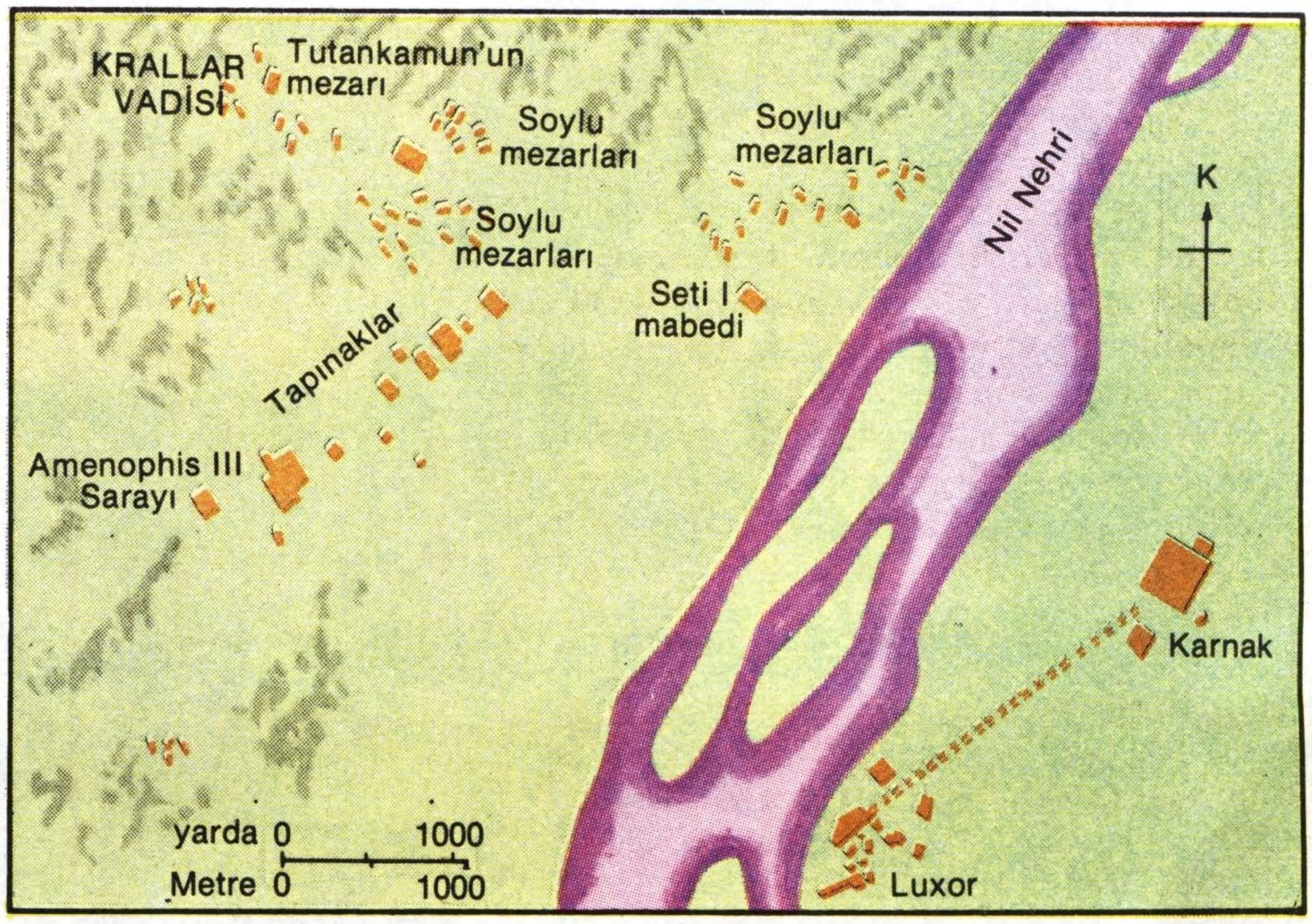

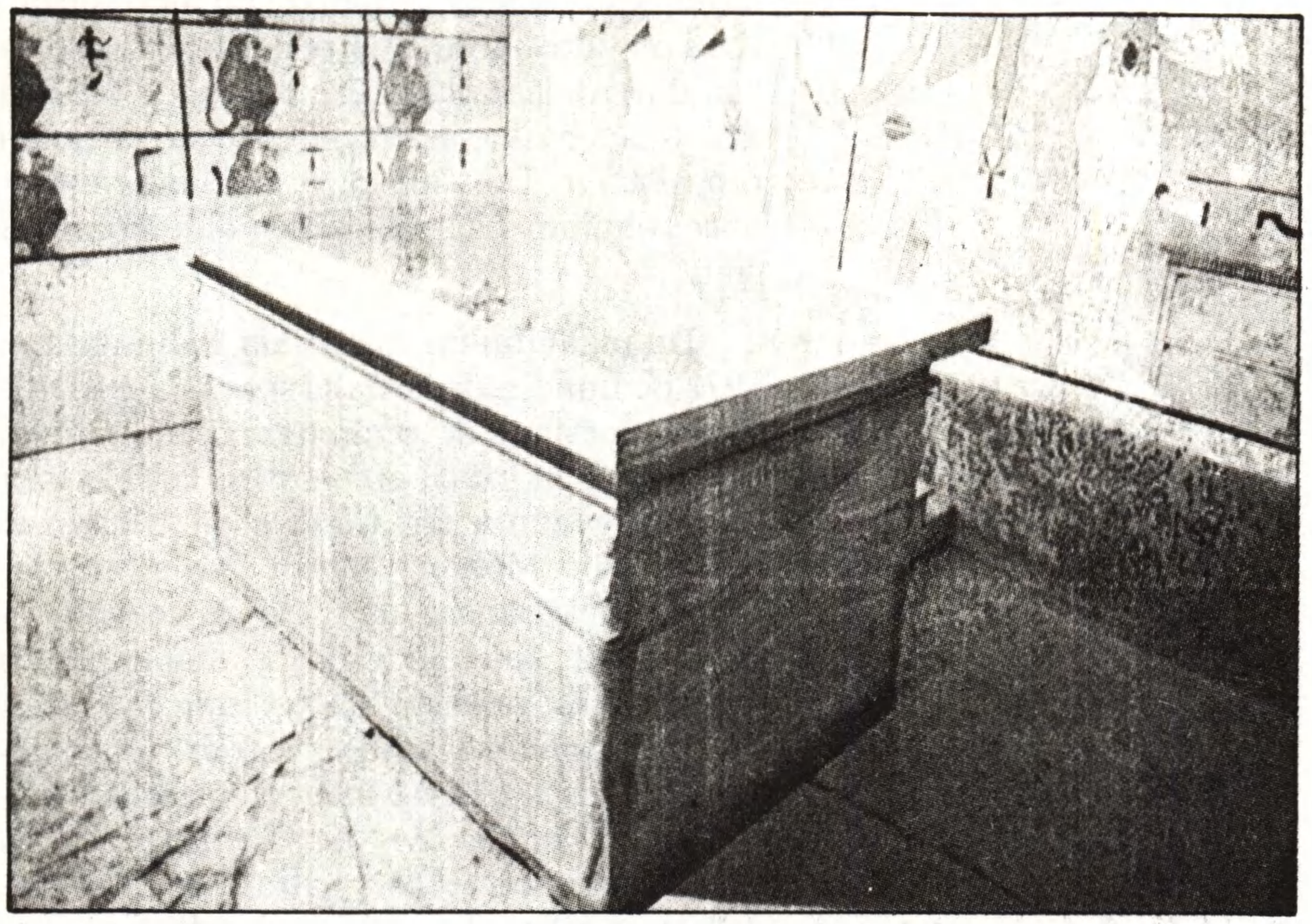

İçeriye ilk giren Carter oldu. Gördükleri karşısında âdeta dili tutuldu. Bu çok odalı mezarın giriş odası bile hazinelerle doluydu.

Altın tabutlardan biri tarafından korunan ve kuvarsit lahit içine yerleştirilmiş olan genç firavunun cesedi halen defin odasındadır. Mezarın diğer hazineleri şimdi Kahire müzesindedir.

Lord, olayı The Times'a satıyor

Lord, o ana kadar harcamış olduğu paraları çıkarmak istiyordu. Mezardan ne kadar hazine çıkarsa çıksın ona sahip olamazdı. Çünkü Mısır hükümeti kazıyı denetliyordu.

Lord, mezarla ilgili bilgileri The Times gazetesine para karşılığında sattı. Böylelikle İngiliz okurlar kazı sırasında olan biten her şeyi takip etmeye başladılar.

Tutankamun'la buluşma

Lord, Carter, Lordun kızı Lady Evelyn ve Carter'ın yardımcısı **Arthur Callender** bir gece, mezarın ana bölümüne girmeyi başardılar.

Hepsi birden gördüklerinin gerçek olup olmadığından şüphe ettiler. Her şey altındandı. Firavun mezarının koskocaman bir altın sandukanın içinde olduğu anlaşılıyordu.

Duvarlarda altın çerçeveli resimler vardı. Bunlar da firavunun ailesine aitti. Tanrı Osiris'i sembolize eden parlak cilalı altın bir mask da duvarda asılıydı.

Carter ve Lord ne bulduklarını biliyorlardı. Bu mezar 18. sülale krallarından Tutankamun'a aitti. Tutankamun M.Ö. 1339 yılında ölmüştü. O yıldan bu yana bu mezar hiç açılmamıştı. Varlığı dahi bilinmiyordu. Lord Carnarvon bulduklarını bütün dünyaya ilan etti. Kazı sırasında çıkan tüm molozlar temizlendikten sonra resmi açılış yapıldı. Gazeteciler fotoğraflar çektiler. Olay bütün dünyada duyuldu.

"Ölüm gelecek..."

Kazılar devam ederken ilginç bir şey olmuştu. Bütün vaktini kazı yerinde geçiren Carter, kaldığı eve pek uğrayamıyordu. Oraya nasıl geldiği bilinmeyen bir kobra yılanı evine girmiş ve Carter'ın kafeste yaşayan uğurlu kanaryasını yiyivermişti. Kazılarda çalışan Mısırlı işçiler inançlı kişilerdi. Bu olayı duyunca çok heyecanlandılar. Bunu bir uğursuzluk belirtisi olarak kabul ettiler. Çünkü kobra yılanı Mısır hükümdarlığının sembolüydü ve Tanrıça Wadjet tarafından korunduğuna inanılan bir hayvandı.

İşçiler, aralarında olayı şöyle yorumladılar: *"Yakında ölüm gelecek"*

Turistler Mısır'a akın ediyor

Firavun Tutankamun'un mezarı nedense bütün dünyada büyük ilgi gördü. Mısır'daki meraklılar yetmiyormuş gibi, binlerce Avrupalı turist Mısır'a akın etmeye başladı.

Mezarın girişine her gün binlerce insan geliyordu. Arkeologlar, bilim adamları, kâşifler, mezarı ve hazineleri görmek için birbirlerini eziyorlardı. Bazı serserilerin olay çıkardığı da oluyordu.

Firavun Tutunkamun'un 3000 yıldan fazla bir zamandan beri süren ebedi istirahatine son verilmişti...

Lord ile Carter'ın arası açılıyor

Carnarvon Lordu ve Carter'ın mezarı buldukları anda duydukları sevinç tamamıyla yok olmuştu. İkisi de çok sinirliydiler. Mısır hükümeti ile olan ilişkileri bozuldu. Carter mezarda bulunan eşyaları kaydetmek için günlerce çok kötü şartlar altında çalıştı. Bir akşam Carnarvon Lordu ile bir araya geldi. Aralarında çok şiddetli bir kavga çıktı. Lord İngiltere'ye gitti.

1923 Şubat'ında Lordun sağlık durumu birden bozuldu. Anlaşılmaz bir biçimde dişleri döküldü. Ateşi bir yükseliyor, bir iniyordu. Mart ayı başında Mısır'a geldi. Bir süre için durumu düzeldi.

Fakat daha sonra yeniden kötüleşti. Yakınlarına haber verdiler. Karısı **Lady Almina** İngiltere'den, oğlu **Lord Forchester**'da Hindistan'dan geldiler.

26 Mart günü Carnarvon Lordu'nda kan zehirlenmesi olduğu resmen açıklandı. 4 Nisan günü Kahire'nin Continental Savoy Oteli'nde komadaydı. Ertesi sabah saat 2'de tüm hastalığı boyunca yanından ayrılmayan İngiliz hastabakıcı, Carnarvon Lordu'nun öldüğünü bildirdi.

Tam bu sırada oteldeki ışıklar titredi ve söndü. Otelin penceresinden dışarı bakanlar tüm Kahire'de elektriklerin kesildiğini gördüler. Bu kente elektriklerin verilmesi her zaman düzensizdi. Fakat Lordun öldüğü andaki arıza için hiçbir açıklamada bulunulmadı. Aynı saatlerde Lordun İngiltere'deki şatosunda bulunan İskoçyalı kâhya dehşet içinde irkildi. Çünkü Lordun köpeği titriyor ve uluyordu. Biraz sonra o da öldü.

"Mezara dokunana ölüm"

Lordun ölümü bütün dünyada şok tesiri yaptı. Gazeteler Firavun Tutankamun'un

mezarında bulunmuş yazılardan söz ediyorlardı. Eski Mısır yazısıyla yazılmış olan bu yazılardan biri şöyle diyordu: *"Mezara dokunana ölüm gelecektir."* Bazıları da mezarda başka uyarıların da bulunduğunu ileri sürdüler. Bunlardan biri şöyleydi: *"Ölüm, firavunların huzurunu bozanı kanatlarla katledecektir."*

Arkeolog Carter ise Tutankamun'un mezarında bu türden bir lanetin bulunmadığını ileri sürdü. Onu rahatsız eden bir tek şey vardı. Mezarın altın sandukasının önünde bir lamba bulmuştu. Bu lambanın üzerinde şöyle bir yazı vardı: *"Gizli odaya girilmesini önleyeceğim. Benim görevim ölüyü korumak."*

Esrarengiz ölümler...

Firavun Tutankamun'un mezarını ziyaret eden arkeolog ve turistlerden bazıları kısa bir süre sonra hastalandılar ya da öldüler.

Mezarın iç odalarından birinin açılışında bulunan kişilerden biri olan **James Henry Breasted** ateşli bir hastalığa yakalandı. Fakat mezarda çalışmaya devam etti. 70 yaşına dek 12 yıl daha yaşadı.

Profesör **La Fleur** ise mezarı, o bölgeye geldiği gün ziyaret etti. O gece, kaldığı otel odasında ölü bulundu.

Amerikalı milyarder **George Jay-Gould** mezarı ziyaret ettiği gün ateşlenerek aniden öldü.

Arkeolog Carter'ın yardımcılarından biri olan **A. C. Mace,** ateş nöbetlerine tutulunca 1924 yılında işi bıraktı ve 1928'de öldü. Bir başka yardımcı **Richard Bethell,** 45 yaşında kan dolaşımı yetersizliğinden (!) öldü.

Bütün bu ölümler makul ve doğal nedenlerle açıklanabilir mi? Havalanan tozda bakteriler olduğunu ileri sürdüler. Bilim adamı **Alfred Lucas**, bazı bakteri örneklerini inceledi. Bunların bir tanesi hariç hemen hepsinin zararsız olduğunu açıkladı.

Bir süre, mezar duvarlarını kaplayan mantarın bir alerjiye neden olduğu sanıldı. Fakat bu konuda da bir kanıt getirilemedi. Eski Mısırlıların çok tesirli zehirler ürettikleri biliniyordu. Açılan tüm mezarlarda böyle zehirler arandı. Fakat bulunamadı...

Ölümlerin arkası kesilmiyor...

Firavun Tutankamun'un mezarına ilgi gösterildikçe ölümler de devam ediyordu. Kahire'de Carnarvon Lordu'na bakan İngiliz hemşire 1926 yılında 28 yaşında doğum yaparken öldü.

New York'taki Metropoliten Sanat Müzesi'nin temsilcisi **Herbert Winlock** Mısır'a geldi. Firavun Tutankamun'un mezarı yüzünden öldüğü sanılan insanların bir listesini yaptı.

Kahire Üniversitesi'nden **Dr. Ezzedin Taha,** yıllar sonra konuyla bilimsel olarak ilgilendi. Arkeologların ve müzelerde çalışanların ciğerlerinde mantar hastalıkları olduğunu buldu. Eski mezarlara girmiş olanların da bu hastalıktan ölmüş olabileceğini ileri sürdü. Kısa bir süre sonra Kahire'den Suez'e giderken düz yolda kullandığı araba karşı yönden gelen bir başka arabayla çarpıştı. Yapılan otopside Dr. Taha'nın çarpışmadan saniyeler önce solunum yetersizliğinden öldüğü ortaya çıktı...

Tutankamun'un mezarının kalıntılarının 1972'de Londra'da ve daha sonra da ABD'de sergilenmesinde de esrarengiz ölümler oldu. Bunlardan en üzücü olanı, Mısır Eski Eserler Bölümü Müdürü **Dr. Gamaleddin Mehrez**'in ölümü idi. Mehrez, bütün bu esrarengiz ölümlerin, kuşkusuz kişiyi tedirgin edebileceğini, fakat lanete kesinlikle inanılmaması gerektiğini söylemişti. *"Bakın bana,"* demişti, *"Bütün yaşamım boyunca mezarlar ve mumyalarla uğraştım. Bütün bunların bir tesadüf olduğunun kesinlikle en iyi kanıtıyım."* Bu sözlerinden sadece dört hafta sonra, sergilenecek eserler Londra yolundayken, 52 yaşında öldü.

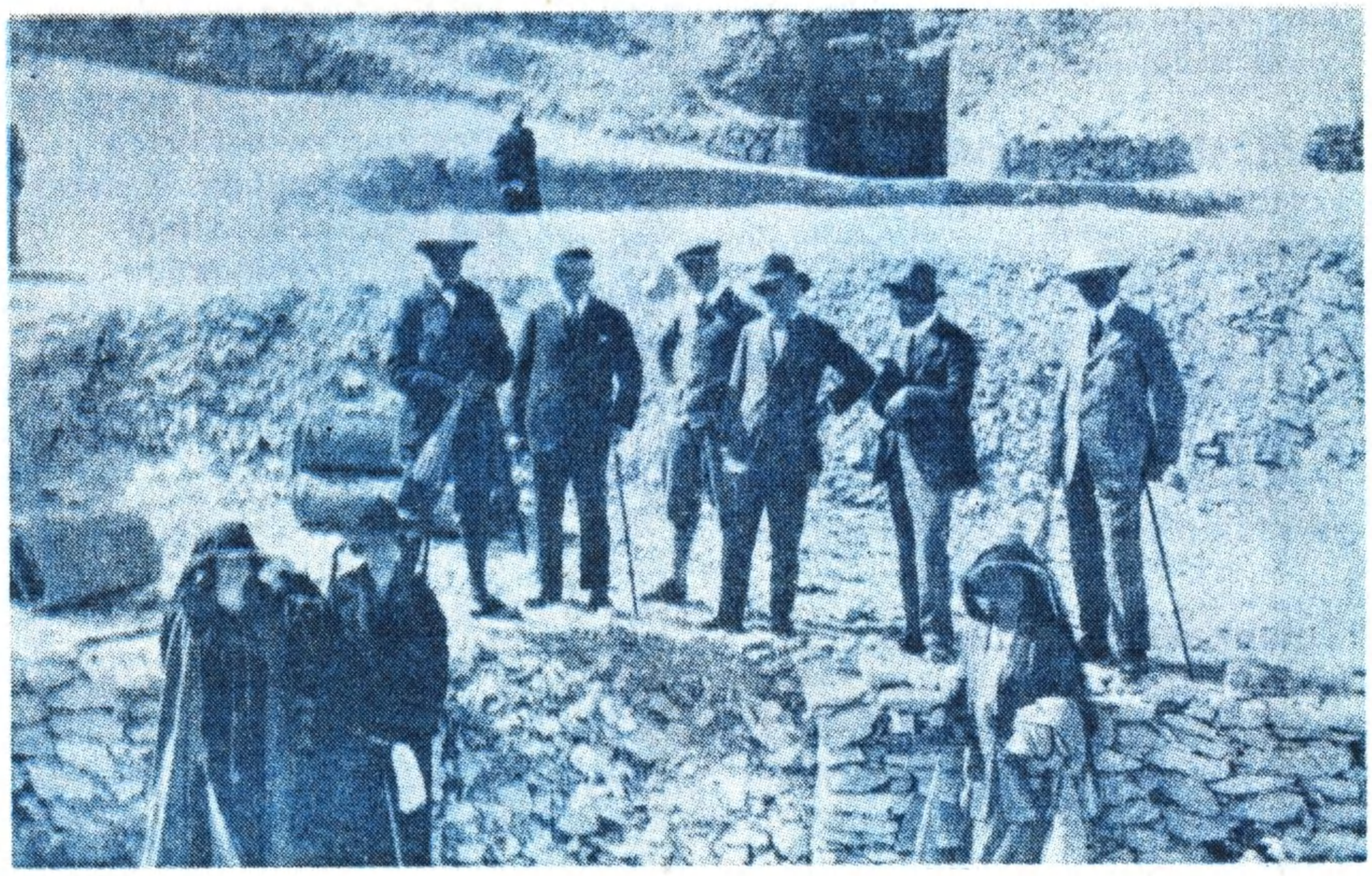

Lord Carnarvon ve Carter, mezarı ziyaret eden bir grupla birlikte.

Lanet devam ediyor

Sergilenecek eserleri Londra'ya götüren RAF uçağının başteknisyeni **Ian Lansdown,** bilinmeyen bir nedenle, Tutankamun'un ölüm maskesinin bulunduğu kutuyu tekmelemişti. İki yıl sonra aynı bacağı garip bir kazada kırıldı. Mürettebattan başka kişiler de beklenmedik şekilde öldüler.

Başka bir olay da, 1980'de "Kral Tutankamun'un Laneti" adlı televizyon filminin çekimi sırasında ortaya çıktı. Mısır'da çekimin birinci günü tahıl yüklü bir araba bilinmedik bir nedenle devrildi ve filmin yıldızı **Ian McShane**'in bacağının 10 yerden kırılmasına neden oldu. Ian McShane'in yerini **Robin Ellis** aldı, ancak başka yıldızlar yapıma katılma teklifini reddettiler.

Belki de Tutankamun'un laneti, bir hileden ibaretti. Belki de halkın inançları böyle bir olayı yaratmıştı. Ya da, Tutankamun, mezarında rahatsız edilmeden bırakılmalıydı...

Eski Mısır'ın gizemi çözülemiyor. Sayfa 70'te

Rüyaya yat 6'lıyı bul!

Rüyanızda uzun zamandır görüşemediğiniz bir arkadaşınızı görüp, ertesi gün ona rastlarsanız, herhalde çok şaşırırsınız. Fakat bu, önemli bir olay sayılmaz. Ya birileri, rüyalarında, henüz koşulmamış olan at yarışlarının sonuçlarını görür, o sonuçlara göre oynar ve de büyük paralar kazanırlarsa...

AT YARIŞLARI sonuçlarını kimler bilir?.. Bu işin öyle takipçileri vardır ki, görünüşte bunların bilmediği yoktur. Hangi at kaç yaşındadır? Anası, babası kimdir? Hangi yarışta kaçıncı gelmiştir? Jokeylerin özellikleri nelerdir? Hepsini bilirler ve her yarışa para yatırırlar.

Fakat, kazanmaya gelince iş değişir. Çoğu zaman kazananlar, işin ıcığını cıcığını bilenler değil de, sıradan meraklılardır. Hatta bazen çok şaşılacak şeyler de olur. Gazeteler yazar. Hayatında yarış atı görmemiş 15 yaşındaki bakkal çırağı veya 85'lik bir nine, tek kolonda 6'lı ganyanı bilip milyonları kazanı-vermiştir. Bu ilgisiz insanların durup dururken at yarışı oynamak nereden akıllarına gelir bilinmez. Sanki bu kişilere "malum" olmuştur.

Sakın bu kazananların bir kısmı yarış sonuçlarını rüyalarında görmüş olmasınlar?..

Dr. Samuel Johnson (1709-1784) "Paranormal bir yetenekle para kazanılamaz" demişti. Fakat bu kural her zaman geçerli değil. Rüyalar aracılığıyla at yarışlarında önemli kazançlar sağlanmıştır.

John Williams hiç müşterek bahis oynamamıştı

Yıl: 1933. Yer: İngiltere. **John Williams** 80 yaşında at yarışları, toto, loto gibi talih oyunlarını sevmeyen bir İngilizdi. Zararlı bulduğu için, hiç kumar oynamazdı. Sevmediği at yarışları onu rüyasında yakaladı. 31 Mayıs 1933 sabahı, uyanmadan az önce 8:35 sıralarında rüyasında radyo dinliyordu. Radyoda at yarışlarının sonuçları açıklanıyordu. Spiker ilk 4 sırayı alan atların adlarını söylemişti. Williams yatağından kalktığında sadece ikisini hatırladı. Bunlardan biri Hyperion diğeri ise King Salmon'du.

Williams, yüzünü dahi yıkamadan sokak kapısına koştu ve gazetecinin bırakmış olduğu gazeteyi aldı. Yarışlarla ilgili sayfayı açtı. Gerçekten o gün, öğleden sonra saat 2:00'de bir yarış vardı. Bu normaldi. Çünkü İngiltere'de neredeyse hemen her gün at yarışı yapılırdı. Fakat Williams, yarışa katılacak atların listesine baktığında, hem heyecanlandı, hem de şaşırdı. Çünkü rüyasında duyduğu iki isim de listede yer alıyordu.

Williams sıradan bir insandı. Geleceği önceden görmek, kehanetlerde bulunmak gibi özellikleri yoktu. Heyecanını dizginlemeye çalışıyor ve bu bir tesadüftür, diye düşünüyordu. Kahvaltasını yaptıktan sonra evde duramadı. Doğruca en yakın komşusuna gitti ve ona rüyasını anlattı. Daha sonra alışveriş için çarşıya çıktı ve bu kez de yolda rastladığı eski bir arkadaşına olaydan söz etti.

Evine döndü. Aklı hep yarışlardaydı. Daha önceden hiçbir atın adını bilmediği halde, nasıl oluyordu da rüyasında duyduğu atların adları ile gazetedeki atların adları birbirini tutuyordu. Heyecanı giderek arttı. Radyoyu açtı ve beklemeye başladı. Nihayet sıra yarış haberlerine geldi. Yarışların sonuçlarını dinlerken hayretler içinde kaldı. Duyduğu ses rüyasındaki sesin aynıydı. İş bununla da kalmıyordu. Kazananlar arasında

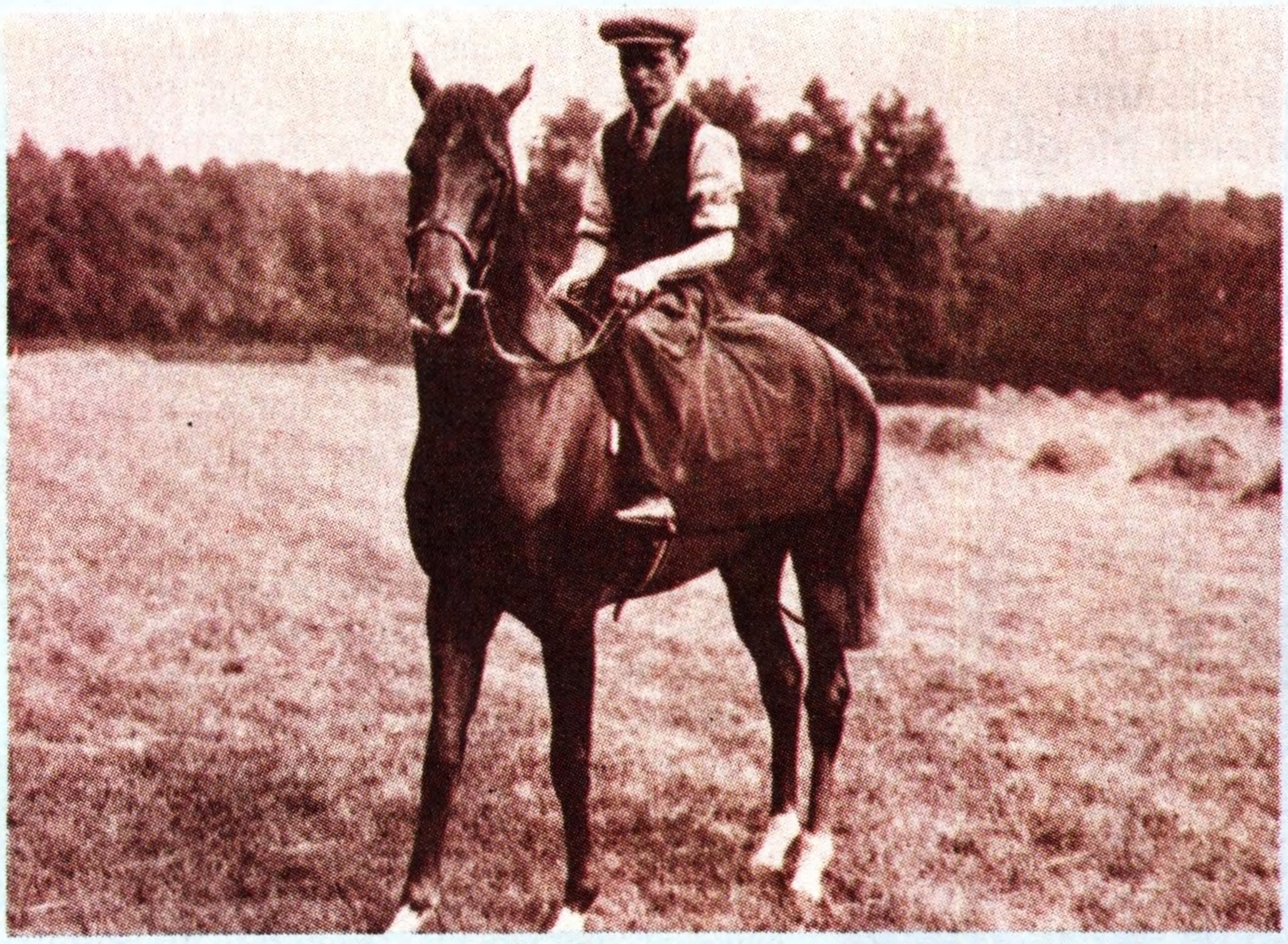

(Üstte) 1933 Derby Koşusu'nun birincisi Hyperion. Yarıştan bir gece önce 31 Mayıs'ta, bahis oyunlarına karşı olan John H. Williams, Derby ile ilgili bir rüya görür. Rüyada, Williams radyodan yarış sonuçlarını dinlemektedir. Spiker ilk dört sırayı alan atların adlarını söyler. Williams bunlardan ikisinin adını hatırlar: Hyperion ve King Salmon. O gün öğleden sonra hiç yapmadığı bir şeyi yapar ve radyoda at yarışları programını dinler. Rüyası sanki tekrarlanıyordur... Spiker rüyadaki aynı ses tonuyla aynı adları söylemektedir. Williams rüyasından bir kazanç sağlamamıştı ve at yarışlarına karşı olduğundan böyle bir niyeti de yoktu... Acaba neden bu tür bir rüya gördü?..

rüyasındaki iki at da vardı: King Salmon ve Hyperion.

"Williams Olayı" yayılıyor

Williams'ın başından geçen olay, bir anda yakın ve uzak çevresinde duyuldu. Hatta ona çıkışanlar bile oldu. *"Neden rüyanda duyduğun atlara para yatırmadın?"* diyordu herkes.

Konu tabii uzman araştırmacıların da ilgisini çekti. Onunla ilk ilgilenen **H. E. Saltmarsh** kendisi ile bir çalışma yaptı ve bu çalışmanın ürünlerini 1938 yılında çıkardığı **"Kehanet"** adlı kitabında yayımladı. Kitabında at yarışları ile rüyalar arasındaki ilişkiye birçok örnek veren Saltmarsh, Williams'ın sonradan bu işe iyice merak sardığını belirtiyor ve olguya "Williams Olayı" adını veriyordu.

Bir başka araştırmacı: Bayan Lyttleton

Bayan **Edith Lyttleton** İngiltere Duyudışı Algılama Derneği'nin üyesiydi. Gelecekte olacak bir olayı önceden haber vermenin her çeşidine büyük ilgi duyuyordu. 1934 yılında radyoda konuyla ilgili bir program yaptı. Dinleyicilerden o kadar çok mektup geldi ki, Bayan Lyttleton ne yapacağını şaşırdı. Başından, geleceği önceden görmeyle ilgili bir olay geçmiş olan insan sayısının bu kadar fazla olması düşündürücüydü. Bayan Lyttleton mektuplarda yazılı olan bazı olayları araştırdı Tanıklarla konuştu ve kanıtları inceledi. Olayların bir kısmı o kadar kesindi ki, diyecek hiçbir şey kalmıyordu. Bunun üzerine 1937 yılında **"Bazı Kehanet Vakaları"** adıyla yayınladığı bir kitapta bu incelediği olayların bir kısmını topladı.

Lyttleton kitabında özellikle **Freeman** adında birinin gördüğü rüya üzerinde duruyordu. Bu olayın özelliği tanıkların sayısının çok olmasıydı. Freeman, rüyasında kendisini İngiltere'deki ünlü Lincoln Katedrali'nde gezerken görmüştü. Ardından yine rüyasında hipodroma gitmişti. Fakat geç kalmıştı. İlk yarış çoktan bitmişti. Bu biten yarışın adı "Engelli Lincoln" yarışıydı. Hipodromda rastladığı insanlara sordu. "Outram" adlı at birinci gelmişti. Freeman rüyasını gördüğünde aylardan kasımdı. Olayı arkadaşlarına anlattı. Araştırdılar ve mart ayında gerçekten Engelli Lincoln adıyla bir yarış vardı ve bu yarışa katılacak atlar ocak ayında ilan edilecekti. Ve her şey rüyadaki gibi gerçekleşti. Ocak ayında ilan edilen listede Outram adında bir at vardı. Bu at favoriler arasında olmadığı halde marttaki yarışı kazandı. Freeman o ata oynamamıştı. Çünkü kendisinin geleceği önceden görme gibi özelliği varsa, bunun para kazanma aracı yapılmaması gerektiğine inanıyor, kendisine bu doğaüstü gücü verenlerin, onun bu gücü maddi çıkarlar için kullanması halinde geri alacaklarını düşünüyordu. Ama herkes Freeman değildi...

At yarışı zengini "Rüyacı Godley"

Rüyasında at yarışlarının sonuçlarını gören insan sayısı hayli çoktur. Fakat bu alanda öyle bir isim vardır ki, konuyla ilgilenen herkesin karşısına o çıkar: Eski Kilbracken Lordu **John Godley**. Godley de bir İngiliz'di. 12 yıl boyunca geleceği haber veren rüyalar gördü. Bunların hepsi de at yarışlarıyla ilgiliydi. Godley oynadı ve kazandı. Hatta birçok defa başkalarına da kazandırdı. Bütün dünyada meşhur oldu.

Godley, başından ilk olay geçtiği sırada Oxford'da Balliol Koleji'nde öğrenciydi. 8 Mart 1946 gecesi rüyasında, kendini gazetede at yarışı sonuçlarını okurken gördü. Gazete, *Bindal* ve *Juladin* adlı atların yarışı kazandığını ve 1'e 7 verildiğini yazıyordu.

Godley uyandıktan sonra okulun kantinine gitti. Orada rastladığı arkadaşı **Richard Freeman**'a rüyasını anlattı. Birlikte The Times gazetesine baktılar. Bindal adında bir at, o gün öğleden sonra Plumpton'da koşacaktı. Öğleye doğru Daily Express gazetesi geldi. Bu gazeteden de Juladin adlı bir atın Wetherby'de koşacağını öğrendiler. Godley doğal olarak heyecanlanmaya başladı. At yarışlarıyla ilgilenen birkaç arkadaşına daha durumu anlattı. Arkadaşları ile birlikte ilk bayie uğrayıp her iki ata da para yatırdılar. Sonuçta hem Bindal, hem de Juladin 4'e 5 vererek kazandılar.

Herkes Godley'in peşinde...

Bu haber çok kısa bir zamanda Godley'in okulunda yayıldı. Artık her sabah, arkadaşları Godley'e yarış rüyası görüp görmediğini soruyorlardı. Bu durum Godley'i tedirgin ediyordu. Rüyasında gördüğü bir atın kazanamaması halinde arkadaşları karşısında hayli zor durumda kalacaktı. Bu atlara para yatıran arkadaşlarının kaybederlerse kendisini suçlayacaklarını düşünüyordu.

İlk rüyasını gördüğü tarihten yaklaşık bir

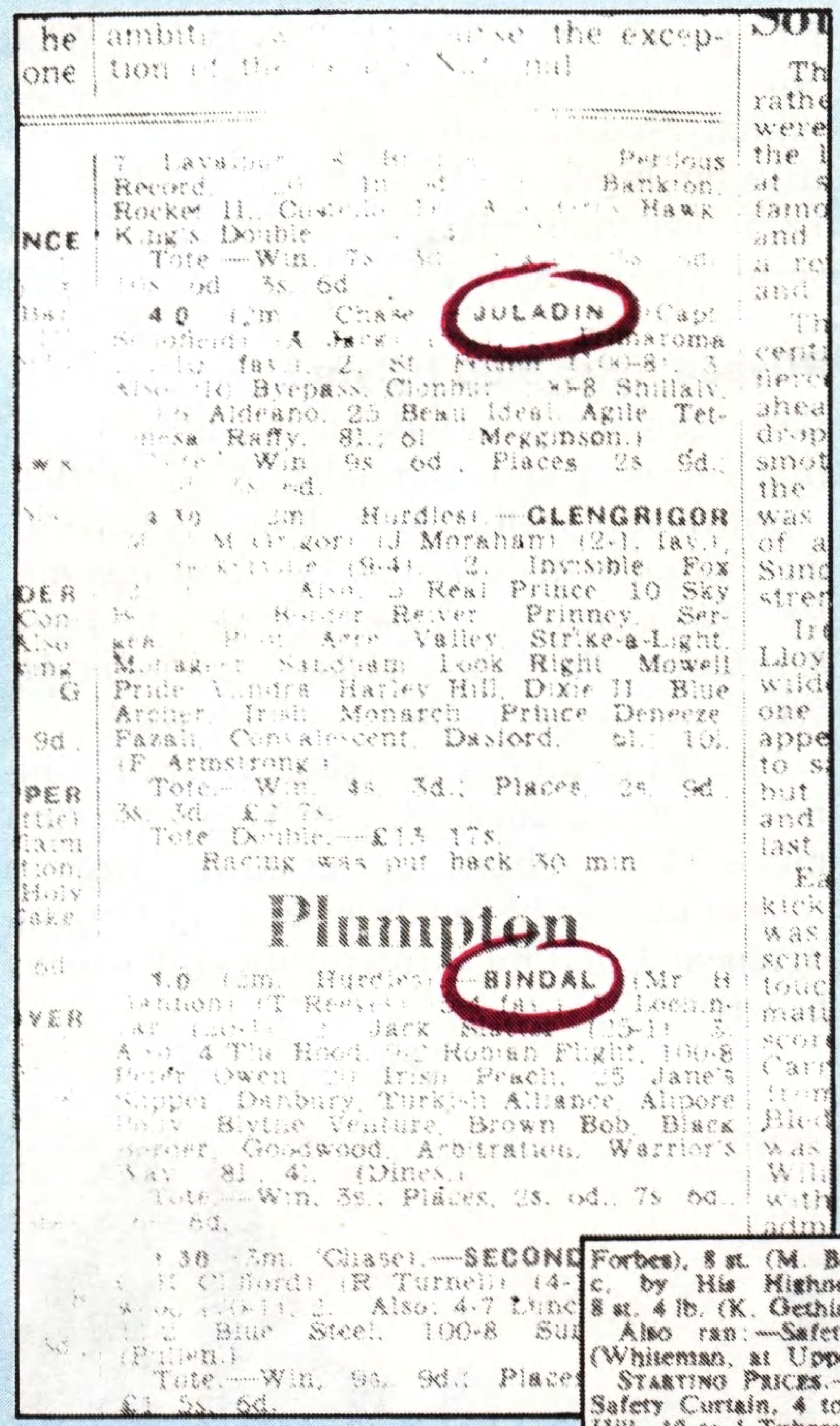

Plumpton

JULADIN

GLENGRIGOR

BINDAL

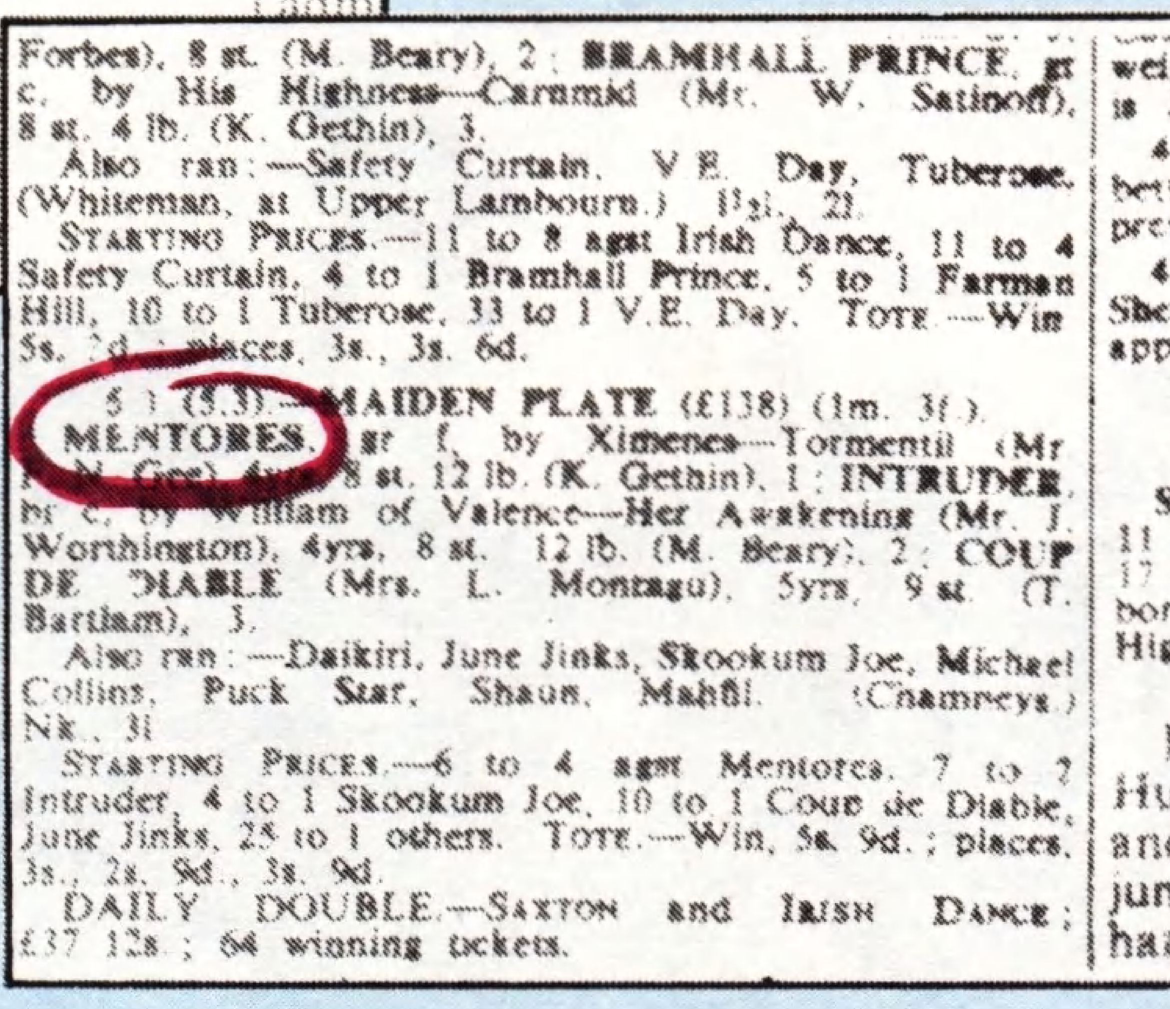

Forbes), 8 st. (M. Beary), 2; BRAMHALL PRINCE, gr c, by His Highness—Caromid (Mr. W. Satinoff), 8 st. 4 lb. (K. Gethin), 3.
Also ran:—Safety Curtain, V E Day, Tuberose, (Whiteman, at Upper Lambourn.) 1½l., 2l.
STARTING PRICES.—11 to 8 agst Irish Dance, 11 to 4 Safety Curtain, 4 to 1 Bramhall Prince, 5 to 1 Farman Hill, 10 to 1 Tuberose, 33 to 1 V.E. Day. TOTE.—Win 5s. 1d.; places, 3s., 3s. 6d.
5 1 (5.3)—MAIDEN PLATE (£138) (1m. 3f.) MENTORES, gr f, by Ximenes—Tormentil ... 12 lb. (K. Gethin), 1; INTRUDER, ... William of Valence—Her Awakening (Mr. J. Worthington), 4yrs, 8 st. 12 lb. (M. Beary), 2; COUP DE DIABLE (Mrs. L. Montagu), 5yrs, 9 st. (T. Bartlam), 3.
Also ran:—Daikiri, June Jinks, Skookum Joe, Michael Collins, Puck Star, Shaun, Mahfil. (Chamneys.) Nk., 3l.
STARTING PRICES.—6 to 4 agst Mentores, 7 to 2 Intruder, 4 to 1 Skookum Joe, 10 to 1 Coup de Diable, June Jinks, 25 to 1 others. TOTE.—Win, 5s. 9d.; places, 3s., 2s. 9d., 3s. 9d.
DAILY DOUBLE.—SAXTON and IRISH DANCE; £37 12s.; 64 winning tickets.

(Sağda üstte), Lord Kilbracken Amerikalı film yıldızı Jayne Mansfield ile birlikte görülmektedir. Asıl adı John Godley'di ve at yarışlarıyla ilgili şaşırtıcı derecede doğru "haberci" rüyaların sahibiydi. O gün Godley, Bindal ve Juladin adlı atların birinci geldiklerini ve bahsin 1'e 7 verdiğini rüyasında görür. Ertesi gün, yarış listelerinde bu atların adını görünce bahis oynar. Rüyadaki gibi her iki at da birinci gelir (üstteki kupür), fakat bahis oranı değişiktir. 4 Nisan'da Godley yine rüya görür ve kazanır. 28 Temmuz'da rüyasında bahisçisine telefon ettiğini ve adamın da kendisine Monumentor adlı atın birinci gelip 4'e 5 verildiğini söylediğini görür. Uyanıp gazetelere baktığında benzer bir ada sahip Monumentor adlı atın birinci olduğunu görünce bu ata bahis oynar ve 4'e 6 alır. (sağdaki kupür). Godley'in bu yeteneği 12 yıl boyunca aralıklarla kendini gösterir. Ve bir gün her şey kesilir, artık haberci rüya görmemektedir.

ay sonra, 4 Nisan 1946'da, Godley, İrlanda'daki evinde tatildeyken bir rüya daha gördü. Yine kazanan atların listesine bakıyordu. Uyandığında hatırladığı tek isim Tubermore oldu. Gördüklerini kahvaltıda ailesine anlattı. O zamanlar Godley'in ailesi şehirden uzak bir yerde oturuyordu ve gazeteler oraya geç geliyordu. Bu yüzden Godley telefonla bir araştırma yaptı. O gün yapılacak Grand National yarışında rüyasında gördüğü gibi Tubermore değil, Tuberrose adında bir at koşacaktı. Godley ve ailesi o ata oynadılar. Akşam radyoda saat 6 haberlerinde Tuberrose'un kazandığını öğrendiler...

Godley olayı ciddiye alıyor

Godley tatili bitip de okuluna döndüğünde, gördüğü her rüyayı not etmeye başladı. Tabii kafası hep at yarışlarındaydı. Gördüğü belli belirsiz her rüyadan at yarışlarıyla ilgili bir sonuç çıkarmaya çalıştı.

28 Temmuz 1946 tarihinde yine yarışlarla ilgili bir rüya gördü: Rüyasında, Randolp Oteli'ndeki telefon kulübesindeydi... Bir arkadaşına son yarışların sonuçlarını soruyordu... Rüyası o kadar canlıydı ki, kulübenin havasızlığını dahi hissetmişti... Telefondaki arkadaşı ona, yarışı Monumentor adlı atın kazandığını ve 4'e 5 verdiğini söyledi... Godley ertesi gün gazeteye baktı. Monumentor adlı bir at yoktu. Ama Mentores adlı bir at vardı. İki isim birbirine çok benziyordu. Godley Mentores'e oynadı, bu kez 4'e 6 kazandı.

Godley'in dördüncü rüyası

Yaklaşık bir yıl sonra Godley yine at yarışlarıyla ilgili dördüncü kez ve de çok belirgin bir rüya gördü. Ayrıntılar o kadar fazlaydı ki, sanki Godley rüyada değil hipodromdaydı: Bir yarışın sonuydu... Birinci gelen at, ünlü at sahiplerinden Barodalı **Gaekwar**'ın atıydı... Üzerindeki jokey de Avustralyalı **Edgar Britt**'di... Seyircilerin bir sonraki yarışın favorisi olan Bogie adlı atın adını bağırmaları sırasında Godley uyandı.

Uyanır uyanmaz büyük heyecanla The Times gazetesini açtı. O gün öğleden sonra Lingfield'de yapılacak bir yarışta jokey Edgar Britt Barodalı Gaekwar'ın bir atıyla koşacaktı. Aynı yerde yapılacak bir sonraki yarışın favorisi de The Brogue adlı attı.

Godley her iki ata da oynadı. Kızarkadaşı **Angelica Bohm** ve dostu **Kenneth Harris** de dahil olmak üzere birçok kişiye durumu anlattı. Rüyasında gördüklerini bir kâğıda yazdı. Bunu, rüyasını anlattığı üç kişiye imzalattı. Belge bir zarfa kondu. Mühürlendi ve postane müdürünün kasasına kilitlendi. O günkü yarışlarda Godley'in rüyasında gördüğü her iki at da birinci geldi. Godley artık neredeyse paraya doymuştu...

Godley bütün dünyada meşhur oluyor

Dünyanın her yöresinde gazeteler Godley'den söz etmeye başladılar. At yarışlarına

büyük yer ayıran Daily Miror gazetesi Godley'e büyük para karşılığında yarış tahminciliği görevini teklif etti. Godley kabul etti. Artık Godley'in evine çuvallar dolusu mektup geliyordu. Vereceği bilgiler karşısında büyük paralar teklif edenler, ortak çalışma önerenler, para sıkıntısı çekip de Godley'e bir yarışın neticesini söylemesi için yalvaranlar vardı.

Üzerine bu kadar düşülmesi Godley'i şaşkına çevirdi. İşi ticarete dökmesinin tılsımı bozacağından çekiniyordu. Bir süre rüyalarına dikkat etmedi. 20 Ekim 1947'de rüyasında Claro adlı bir at gördü. O at üstüne oynadı. Fakat tutturamadı.

Oysa tılsım kaybolmamıştı. 16 Ocak 1949'da rüyasında yine at yarışları sonuçlarını gördü. Uyandığında kazanan atlardan birinin adının Timocrat olduğunu hatırladı. O ata oynadı ve kazandı.

9 yıl sonra, Godley rüyasında What Man adlı atın Grand National koşusunu kazandığını gördü. En yakın adı taşıyan Mr. What adlı at üzerine oynadı ve hayatının en büyük ikramiyesini kazandı: 840 milyon TL... Orta halli bir İngiliz soylusu olan Lord Godley'e kazandığı milyonlar, özlemini çektiği her şeyin kapısını açmıştı.

Mr. What 1958 Grand National koşusunu (altta) kazanır. Godley rüyasında What Man adlı atın yarışı kazandığını görür. En yakın ada sahip at üstüne bahis oynar. Ve bu tür rüyalar gördüğünden beri en çok parayı kazanır.

Rüyada neler olup bitiyor?

Bazı insanlar rüyalarında at yarışları sonuçlarını görme olayını şansa bağlamaktadırlar. Araştırmacı **Tyrell** bu konuda şöyle demektedir: *"İnsanlar her gece çok sayıda rüya görürler. Bunların çok azını uyandıktan sonra hatırlarlar. Bu hatırladıkları rüyalardan bir kısmı çıkar ve sonra da bunu büyütürler."*

Acaba insan uykudayken bazı şeyleri bilmede daha mı güçlü oluyor? Yoksa rüyalara müdahale eden başka güçler mi var? İnsanın rüya görürken beyninde neler olup bittiğini öğrenene kadar bu sorular cevapsız kalacağa benziyor...

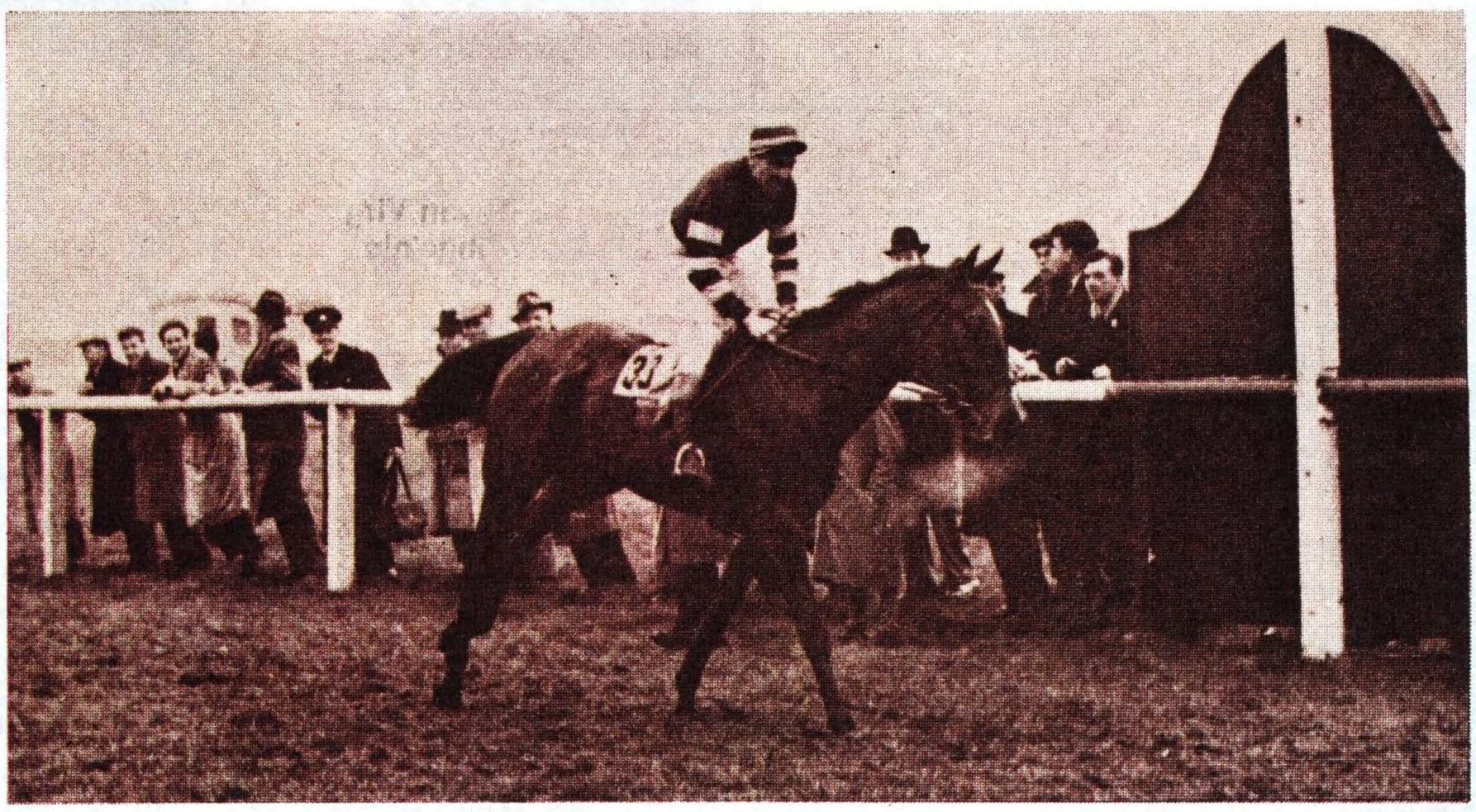

"Ben,100 yıl önce yaşadım"

1953 yılında Amerikalı hipnotizmacı Morey Bernstein, bir yıllık uğraşmadan sonra Chicago'lu ev kadını Virginia Tighe'yi bir önceki yaşamına döndürdüğünü tüm dünyaya ilan etti. Hipnoz seansları sırasında Bayan Tighe bir yüzyıl önce İrlanda'da yaşamış Bridey Murphy adında bir kadın olmuştu...

ÖLÜMDEN SONRA RUHUN bir başka bedende yaşayıp yaşamadığı bir inanç meselesi olmaktan çıktı. Bu konuda çok titiz araştırmalar yapılıyor. Çok sayıda hipnotizmacı ve psikolog, değişik insanlarla çalışıyorlar. Çeşitli yöntemler kullanıyorlar. İnsanların dünyaya birden fazla gelip gelmediğini kesinliğe kavuşturmak istiyorlar...

Yapılan hipnotizma seansları, Amerika' da televizyonda yayınlanıyor. Deneklerin geçmiş yaşamlarını hatırlamaları, bir başka deyişle, geçmiş yaşamlarını yeniden yaşamaları milyonlarca seyirci önünde gerçekleşiyor.

Sonunda öyle şaşırtıcı sonuçlar çıkıyor ki, en inanmaz kişiler bile hayretler içinde kalıyorlar... **Virginia Tighe**'nin başından geçen olay da bunlardan biri.

Virginia Tighe, Chicago'lu bir ev kadınıydı. 29 yaşındaydı. Ruhi durumu oldukça bozuktu. Gitmedik doktor bırakmadı. Fakat rahatsızlığına hiçbir çare bulamadılar. Çünkü, vücudunda organik bir bozukluğu yoktu. Sonunda çaresiz kaldı. Ona, hipnotizmacı **Morey Bernstein**'ı tavsiye ettiler. 1952 Kasım'ından itibaren Bernstein tarafından seanslara alınmaya başladı. Birkaç ay sonra ortaya çok ilginç bir durum çıktı. Virginia Tighe'nin içinde bir başka kişilik daha vardı. Bu kişilik onu rahatsız ediyordu..

(Sağda) Amerikalı hipnotizmacı Morey Bernstein ve Bayan Virginia Tighe. Bayan Tihge'nin, Bridey Murphy olarak yaşadığı geçmiş hayatının hikâyesi, Morey Bernstein'ı meşhur etti.

Bernstein'ın inanılmaz keşfi

Bernstein, 1952 Kasım'ından 1953 Ekim'ine kadar Bayan Tighe'yi hipnoz seanslarına aldı. Önce onu büyük bir ustalıkla geçmişe götürdü.

Bayan Tighe, Wisconsin'de doğmuştu. 3 yaşındayken ailesi ile birlikte Chicago'ya taşınmışlardı. Bernstein, hipnoz sırasında Bayan Tighe'yi daha da geçmişe gitmeye zorladı. Çok müthiş bir şey oldu. Bayan Tighe' nin şivesi değişti. İngilizceyi İrlanda aksanı ile konuşmaya başladı.

Oysa hayatında İrlanda'ya hiç gitmemişti, İrlanda ve İrlandalılarla uzaktan yakından hiçbir ilgisi yoktu. Kendisinin yaklaşık bir

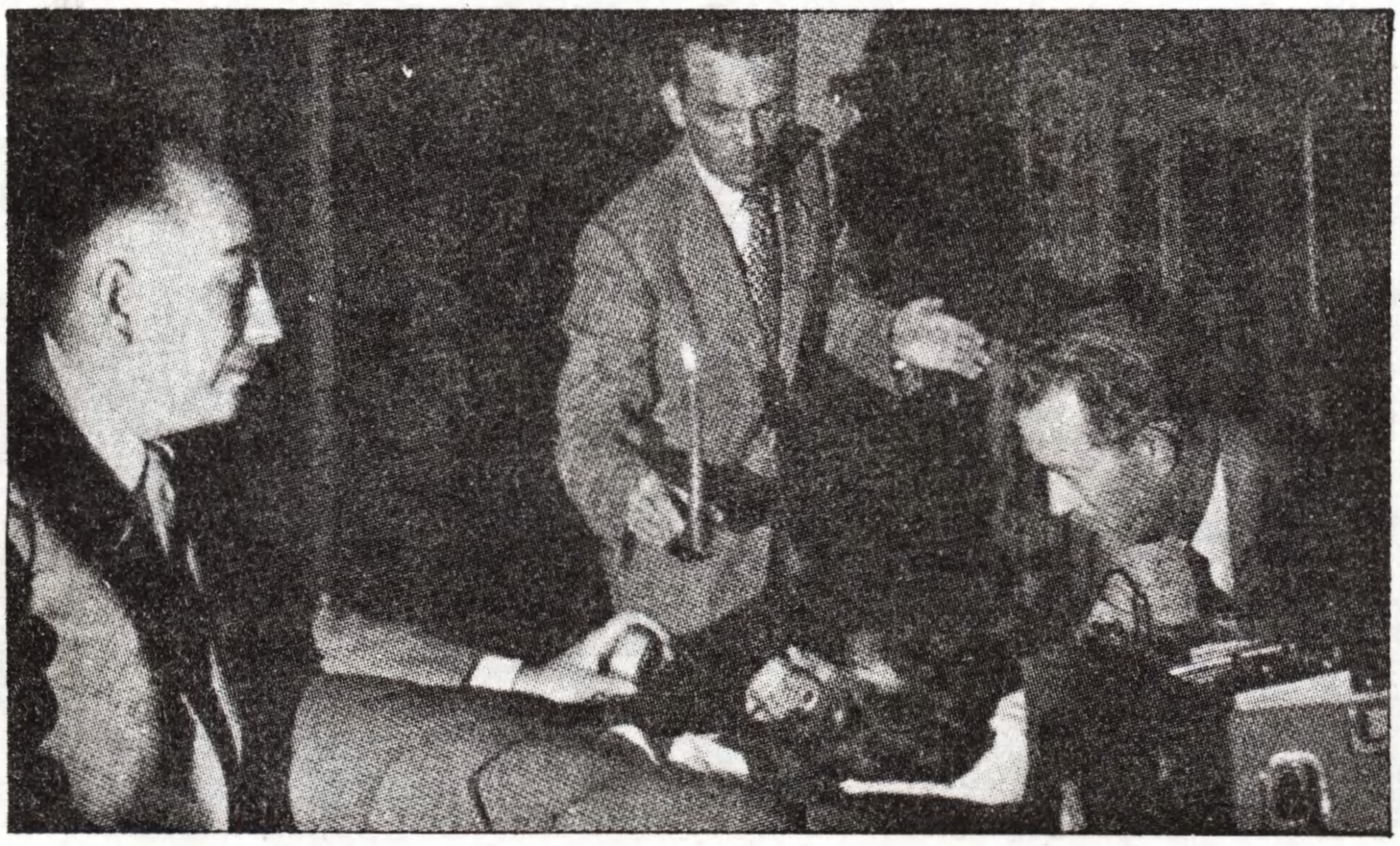

(Solda) Denemelerinde hile yaptığı iddiasını çürütmek için Morey Bernstein, Bayan Tighe'yi iki tanık yanında hipnotize ediyordu.

yüzyıl önce İrlanda'da yaşamış olan **Bridey Murphy** adındaki bir kadın olduğunu söyledi. Hipnoz sırasında âdeta bu kadını yaşıyordu...

İrlanda'da Cork bölgesinde Meadows denen yerde doğmuştu. Protestan bir ailenin çocuğuydu. Annesinin adı **Kathleen,** babasının ise **Duncan Murphy**'di. Kendi doğduğu tarihi tam olarak hatırlamıyordu. Fakat erkek kardeşi, 1796 yılında doğmuştu. Bu kardeş, daha sonra okul müdiresi **Bayan Strayne** ile evlenmişti. Hatta bu okula 15 yaşındayken kendisi de devam etmişti.

Evliliğini hatırlıyor

Seanslar ilerledikçe, Bayan Tighe'nin İrlandalı kişiliği ortaya çıkmaya devam etti. Bir gün evliliğini hatırladı. 1818 yılında bir Katolik olan **Brian MacCarthy** ile evlenmişti. Kocasının akrabalarının adını verdi. Kocası ile birlikte Belfast'ta yaptıkları yolculuğu hatırladı.

Peder **John Gorman**'ın bulunduğu St. Theresa Kilisesi'nde dua etmişlerdi. Daha da ayrıntılara girerek, Belfast'ta alışveriş etmiş oldukları dükkânların adını verdi. Ödemiş oldukları para miktarlarını hatırladı. Verdiği rakamlar o döneme uygundu.

İrlanda dansı yapıyor

Bernstein, Bayan Tighe'ye seanslar sırasında İrlanda dilinde sözcükler sordu. Karşılığında doğru cevaplar aldı. İrlanda efsanelerinden bahsetmesini istedi. Bayan Tighe, ya da seanslar sırasındaki kişiliği ile Bayan Bridey Murphy, İrlanda efsanelerini biliyordu. Hatta daha da ileri gitti. Seanslardan birinde bir İrlanda şarkısı söyledi. İnanılmaz bir şey daha oldu. Bir gün seans sırasında, yerinden kalktı ve bir İrlanda dansı yaptı. Gerçekten İrlandalıların böyle bir dansı vardı. Fakat bu dans İrlanda dışında bilinmezdi.

Blarney Taşı'nı biliyor

XIX. Yüzyıl İrlanda'sında **Blarney** adı verilen bir taş vardı. Bu taşı öpmek bir gelenekti. Bu taşı öpenlerin dileklerinin olacağına inanılırdı. Bayan Tighe, bu taşı hatırladı. Bir gün kocası ile birlikte bu taşı öptüklerini söyledi.

Empire dergisi konuyu araştırıyor

Amerikan dergisi **Empire,** Bayan Tighe'nin anlattıkları ile ilgilendi. Konuyu araştırması için muhabirlerinden **William Barker**'ı İrlanda'ya gönderdi. Barker, İrlanda'da üç hafta kaldı. Bu süre sırasında kadının seanslarda anlatmış olduğu her şeyi araştırdı. Çok şaşırtıcı sonuçlar aldı.

Bayan Tighe'nin Bayan Murphy olduğu sırada anlattıklarının büyük kısmı doğruydu. Bayan Tighe, özellikle ayrıntılarda çok başarılıydı. Belfast'taki iki dükkân, Carrigan ve Farr hâlâ duruyordu. Cenazesinde **uillean** borularının çalındığını söylemişti. Bu da doğruydu. Çünkü o zamanlar yumuşak sesinden dolayı cenazelerde bu borular çalınırdı. Bayan Tighe'nin Bridey Murphy olduğu sıralarda verdiği bilgilerden bazılarının doğrulanması zaten imkânsızdı. Çünkü, onun doğduğu Cork bölgesinde 1864 yılına kadar doğum, evlenme ve ölüm kayıtları tutulmamıştı.

Muhabir Barker çok şaşırdı. Uillean borularını, Blarney Taşı'nı öpmeyi, Belfast'taki iki dükkânı, Bayan Tighe nereden öğrenmişti...

Bayan Tighe'nin başından geçenler bu olaylardan sadece bir tanesi. Dünyanın her tarafında buna benzer yığınlarca olay var.

Daha önceden hayatlarımız olmuşsa onları neden hatırlamayalım!..

(Altta) 18. yy. ortalarında olduğu şekliyle Cork'un bir görünümü. Bayan Tighe, Bridey Murphy olarak burada doğduğunu iddia ediyordu.

Kaybolan adak paraları

Anadolu evliyaları içinde Hamza Baba çok önemli bir yere sahip. XV. yy. başında Horasan'dan Batı Anadolu'ya göç ediyor. Hayatı ve ölümü inanılmaz mucizelerle dolu... Arkadaşımız Ata Nirun, İzmirli araştırmacı-yazar Yaşar Aksoy'un da katkısıyla onun hayatını ve yarattığı mucizelerden bir kısmını yazıya döktü...

İZMİR'İN KEMALPAŞA İLÇESİNİN yakınında, Manisa'nın Turgutlu ilçesinin birkaç kilometre uzağında **Hamza Baba** Köyü var. Bu köy, adını aldığı Hamza Baba'yla ve Hamza Baba'nın türbesi ile meşhur...

Her yıl buraya on binlerce insan geliyor. Anadolu'nun dört bir yanından, İran'dan, Arabistan'dan ve daha birçok yerden gelen bu ziyaretçilerin birbirinden değişik istekleri var. Hepsi, Hamza Baba'nın 500 yıldan bu yana gelen gücüne inanıyorlar. Onun türbesine elleriyle dokunuyorlar. Dua ediyorlar...

Hamza Baba'nın mucizelerinin tanıkları her geçen gün artıyor. Giderek kuşaktan kuşağa taşınan bir efsane haline geliyor...

Delikte kaybolan paralar

Hamza Baba'nın türbesini ziyaret edenlerin yaşadıkları mucizelerin en ünlüsü, paraları kaybeden delik. Hamza Baba'nın tabutunun bulunduğu sandukanın önünde, dilekleri olanların mum diktikleri bir adak yeri var. İşte bunun hemen altında bir delik var ki herkes bundan bahsediyor. Ziyaretçiler, küçük bir mendilin içine madeni bir para koyuyorlar. Mendili düğümleyip deliğe sarkıtıyorlar. Biraz sonra çekip çıkardıklarında, görüyorlar ki mendil boş...

Tabii, bu herkese olmuyor. İnanışa göre, Hamza Baba'nın ruhu, mendili sarkıtan insanın dileğinin olmasını istiyorsa, içindeki parayı alıyormuş... Ama nasıl? Bu paralar deliğin içinde nerede duruyorlar, belli değil... Aşağıda çok sayıda para olması lazım. Çünkü, asırlardan beri bu gelenek devam ediyor. Delikte paraları kaybolan insanların sayısı hayli fazla.

Üstelik bu insanların hemen hepsi mendillerini çok sıkı bir biçimde düğümlüyorlar. Mendil aşağıdayken mendile birinin dokunduğunu hissetmiyorlar. Zaten, mendilin deliğin içinde kalma süresinin de çok az olması gerekiyor.

Aşağıda birinin durup da, mendilleri açarak içlerindeki paraları alması ise tamamıyla imkânsız...

Diğer delikler

Hamza Baba'nın türbesinde ünlü mendil sallama deliğinden başka 2 delik daha var. Bunlardan ilkinin adı **toprak delik.** Bu deliğe elini sokup da toprak alabilenin dileği oluyor. Diğer delik ise **yağ deliği.** Bu delikten de zeytinyağı alabilenler, bunu ağrıyan yerlerine sürüyorlar. Ağrı ve sızıları derhal geçiyor...

Hamza Baba'nın mucizevi yaşamı

Aslen Horasanlı olan Hamza Baba, Anadolu'ya İran'dan geldi. XV. yy.'ın başıydı. Beraberinde 90.000 askeri vardı. Askerleri ve ona inananlarla birlikte Manisa'ya yerleşti. Bir anda ünü yayıldı. Öyle oldu ki, artık civar kasaba ve köylerde ondan başka bir şey konuşulmuyordu.

O zamanlar **Şehzade Murat,** Manisa valisiydi. Manisa elden gidiyor endişesine kapıldı. Askerlerine Hamza Baba'yı ortadan kaldırmaları için emir verdi.

Mucizevi bir şey oldu. Hamza Baba'nın üzerine doğru giden tüm askerler, hem onu öldürmekten vazgeçtiler, hem de askerlikten. Silahlarını bırakıp çiftçilik yapmaya başladılar...

Dağlar, taşlar yürüyor

Şehzade Murat'la, Hamza Baba arasındaki anlaşmazlık sona ermedi. Hamza Baba, askeri bir çarpışmadan, yani açıkçası savaştan yana değildi. Bir gün Hamza Baba, taraftarlarına şöyle dedi: *"Şehzade Murat'a dokunmayalım, ama ona gücümüzü göstere-*

Türbenin içi. Ziyaretçiler Hamza Baba'nın yattığı sandukanın etrafında uzun süre saygı ve sevgi ile ibadet ediyorlar.

Hamza Baba'nın türbesinde ünlü mendil deliğinin etrafında toplanmış ziyaretçiler.

lim." Onu dinleyenler, ne demek istediğini anlamadılar. Fakat biraz sonra âdeta kıyamet koptu: Tüm hayvanlar bağırmaya başladı. Koskocaman kayalar yerinden sökülüyor, dağlar yıkılıyordu.

Hamza Baba baktı ki, iş çok büyüyor; yüksek bir taşın üzerine çıktı ve şöyle bağırdı: *"Ben durdum, siz de durun!"* Bunun üzerine ortalık bir anda sütliman oldu...

Kış mevsiminde üzüm

Şehzade Murat, Hamza Baba'yla mücadele edemeyeceğini anladı. Onu huzuruna çağırdı. Şöyle dedi: *"Ey, Hamza Baba! Bana da bir mucize gösterir misin?"* Hamza Baba sordu: *"Ne istersin ?"* Mevsim kıştı. Şehzade Murat, bir sepet üzüm istedi. Hamza Baba, Şehzade Murat'a *"adamlarından birini, kendi askerlerinin bulunduğu yere göndermesini ve adamın bir sepet üzümle dönmesini"* söyledi. Adam gitti. Bir müddet sonra, bir küfe razakı üzümüyle döndü. Bu olaydan sonra Murat'la Hamza Baba dost oldular...

Ölüsü tabuta giriyor

Hamza Baba, bir gün Manisa'da öldü. Şehzade Murat *"Cenazeyi biz kaldıralım"* deyip, naaşa sahip çıktı. Hamza Baba'nın askerleri Murat'a gelerek *"Hamza Baba bize daha yakındı, ölüsünü biz gömelim"* dediler. Olay bir anda büyüdü. Neredeyse savaş çıkacaktı. Uzun süre tartıştılar, fakat bir sonuç alamadılar. Sonunda, tam Hamza Baba'ya uygun bir çözümde uzlaştılar.

Hamza Baba'nın ölüsünü bir odaya koydular. Taraftarlarının getirdiği tabutu bir yanına, Şehzade Murat'ın hazırlattığı tabutu diğer yanına yerleştirdiler. Sabaha kadar Hamza Baba hangi tabuta girerse, sahibi, tabutu alıp gidecekti...

Sabah baktılar ki, ceset ortada yok. Taraftarların bıraktığı tabut da ağır. Hamza Baba'nın, yandaşlarını seçtiğini anladılar ve cenaze onlara teslim edildi...

Böylece Hamza Baba yine yapacağını yapmış, sadece canlıyken değil, ölüyken de bir mucize yaratmıştı...

Bu mucizelerin arkası kesilmedi...

Türbe yapılıyor

Şehzade Murat, Hamza Baba için bir türbe yapılmasını emretti. Hamza Baba'nın akıl almaz mucizelerinden biri de, bu türbenin yapımında ortaya çıktı. Türbenin yapılacağı yerde taş yoktu. Manisa'da bir caminin yapımı için bekleyen taşlar, bir gecede bu yere yığılıverdiler...

Türbe yapıldı. Bu arada Şehzade Murat, II. Murat adıyla tahta geçti. Padişah olduktan sonra da Hamza Baba'ya olan saygısını yitirmedi. Bir ferman yazarak türbenin korunmasını istedi.

Vali türbeyi yıktırmak istiyor

Cumhuriyetin ilk yıllarında İzmir Valisi **Kâzım Dirik** döneminde, her nedense bu türbe kaldırılmak istendi.

Halk karşı çıktı. Bunun üzerine vali

konuyu yerinde incelemek istedi. O zamanki türbedar **Rıza Önder**'in evinde, bir gece misafir oldu. Ondan Hamza Baba'nın hikâyesini dinledi. Türbedardan Hamza Baba'yla ilgili çok eski el yazması kitapları aldı. Yıkım emrini kaldırttı, fakat bir daha bu kitapları gören olmadı... Vali Dirik, bir süre sonra tayin edildiği Edirne'de öldü...

Türbenin bugünkü hali

Türbenin içine girince Hamza Baba'nın yattığı sanduka göze çarpıyor. Duvarlar dini resim, minyatür ve halılarla kaplı. Resimlerde **Hz. Ali, Hz. Hüseyin** ve **Hacı Bektaş Veli** görülüyor. Sandukanın baş köşesinde de bir Türk bayrağı ve **Atatürk** resmi asılı duruyor.

Türbedar Ali Özer

Hamza Baba'nın türbesi, Hamzaköylü **Ali Özer** tarafından bekleniyor. Ali Özer, 16 kuşaktan beri türbeyi koruyan aileden geliyor. Osmanlı padişahı II. Murat tarafından atala-

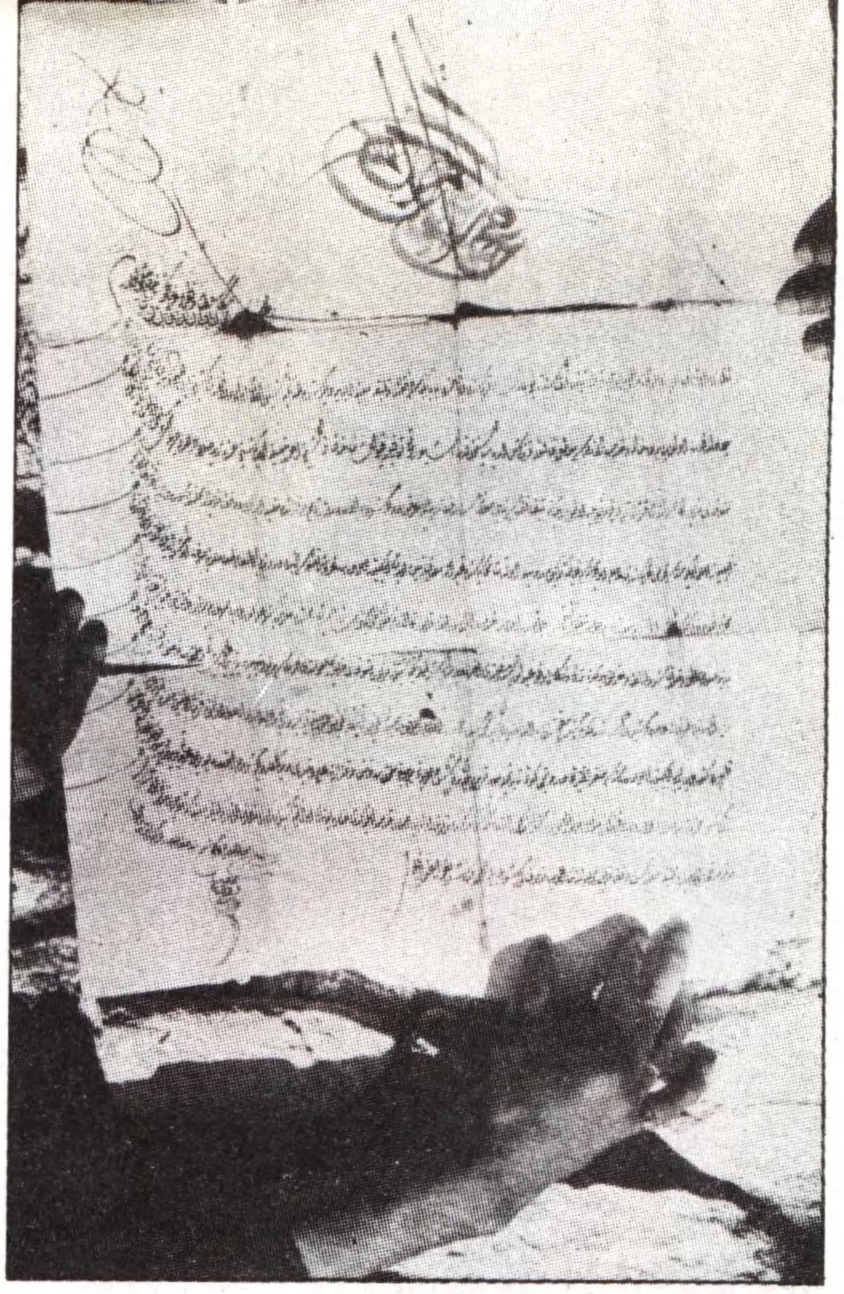

Padişah II. Murat tarafından Hamza Baba türbesi için gönderilen ferman (sağda). Türbedar Ali Özer İzmirli araştırmacı-yazar Yaşar Aksoy'a II. Murat'ın fermanını (altta) ve Hamza Baba'nın Horasan'dan getirdiği sancağı (en altta) gösteriyor.

rına verilmiş olan bu görevi sevgi, saygı ve onurla yerine getiriyor. Padişahın tuğralı izinnamesini özenle saklıyor.

Her yıl 6 Mayıs'ta hıdrellez şenliklerinde Hamza Baba'nın Horasan'dan getirdiği sandığı açan da o...

Hamza Baba'nın yarattığı gelenek

Hamza Baba'nın türbesini ziyaret edenler, her yıl büyük şenlikler düzenliyorlar. Özellikle, hıdrellez zamanı, yani 5-6 Mayıs günleri burada binlerce kişi toplanıyor.

Hamza Baba'nın yeşil sancağı açılıyor, beş yüz yıllık dev kazanlarda aşure pişiriliyor. Türbenin çevresi bir festival yerine dönüyor.

Türbeyi ziyaret edenler buradan ayrılırken, geleceğe güven ve umutla bakıyorlar. İçleri güzel duygularla doluyor... Belki de Hamza Baba'nın yarattığı en büyük mucize bu...

Hamza Baba bir evliya mı?

Olağanüstü yetenekleri olan ve mucizeler gösterebilen kişilere evliya veya ermiş denir. Hamza Baba da bir evliya olarak kabul ediliyor. Böyle insanlar Allah'ın koruduğu, dost olduğu kişilerdir. Devamlı ibadet ederler. Kendileri için hiçbir şey dilemezler. Dua ve dilekleri tüm insanlar içindir. Kin ve hırs gibi duygulardan arınmışlardır. Kimseye düşmanlık duymazlar ve her şeye karşı sonsuz bir sabır gösterirler.

İslam inancında ölülerden, evliya bile olsalar, bir şey istenemez, her şeyi ancak Allah verir. Ancak, evliyalar Allah'ın dostları olduklarından hatırları için dilekte bulunabilinir. İşte Hamza Baba türbesi, bu inancın günümüzde yaşayan en etkin örneklerindendir.

Kastamonu'da ışık saçan türbe. Sayfa 81'de

Niğde'nin Aksaray ilçesinde çok sayıda kişi iddia ediyor:

OLAYI ANLATTI: İlçede bakkallık yapan Memduh Dağ, havanın kararmak üzere olduğu bir sırada, etrafın birdenbire aydınlandığını, başını yukarı kaldırdığında "yeşil ışık saçan" büyük bir cisim gördüğünü belirtti. Olayla ilgili olarak bütün görgü şahitlerinin ifadeleri birbirini tutuyor. (Foto: Iha - Niğde - Aksaray)

"O DA NE?..." Aksaray semalarında görünen garip ışıklı cisim, büyük heyecan yarattı. Alaca karanlıkta birdenbire gökyüzünde ışıklı bir cisim görenler büyük şaşkınlığa uğradılar. Bir süre gökyüzünde duran cisim, daha sonra büyük bir hızla uzaklaştı. Olay sırasında herkes birbirine "O da ne?" diye sordu. Fakat kimse cismin ne olduğu hakkında birşey söyleyemedi. Halk hala uçan daire görmenin heyecanını yaşıyor.

"Uçandaire gördük..."

● Bakkal Memduh Dağ, olayı şöyle anlattı: "Hava bir süre önce karardığı hal ortalığın birdenbire aydınlandığını farkettim. Başımı yukarı kaldırdığım gökte, kocaman, parlak bir cisim gördüm. Bu cismi bir çok kişide gördü

Uçandairelerin Türkiye ziyareti

1981 sonu ve 1982 yılı başlarında Türkiye'de görülmedik yoğunlukta uçandaire olayları yaşandı. Niğde-Aksaray'da başladı, Adana, İstanbul, İzmir, İzmit ve birçok ilçeye yayıldı. Kandilli Rasathanesi gökbilimcilerinden N. Levent Altaş olayları tekrar gündeme getiriyor...

1981 YILININ 16 ARALIK gecesi ne olduğu bilinmeyen bir cisim Niğde-Aksaray semalarında görüldü. Saat 19.05'te alaca karanlıkta, Tümesan Fabrikası inşaat alanı dolayında bulunan köylüler, göz kamaştırıcı, yeşilimsi bir ışıkla karşılaştılar. Gördükleri, yerden yaklaşık 800-1000 m yüksekte, âdeta havada asılı duran, parlak, ışıklar saçan bir cisimdi.

16 Aralık 1981 günü, olayın tanıklarından Niğdeli bakkal Memduh Dağ, gördüklerini anlatıyor (üstte solda). Niğde-Aksaray'da görünen cisim üzerine o günlerde Hürriyet gazetesinde yayınlanmış temsili resim (üstte sağda).

Bunu bilinen bir nesneye benzetemediler. Parlak bir yıldızdan yaklaşık on kat daha ışıklıydı. Yumurta ya da elips biçimindeydi. Niğde-Aksaray'da gökcisminin geçtiği her yerde radyo, televizyon ve saatlerin bozulduğu, akülerin boşaldığı görüldü. İleriki günlerde de aynı yörelerde görülecek olan esrarengiz gökcismi, halk arasında ve basında günün başlıca konusu oldu.

Bakkal Memduh Dağ'ın gördükleri

İlçede bakkallık yapan görgü tanıklarından **Memduh Dağ** gördüklerini şöyle anlattı: *"Saat 19.00 sularıydı. Hava bir süre önce karardığı halde ortalığın birdenbire aydınlandığını fark ettim. Bu, yeşilimtrak bir ışıktı, ama çok parlaktı. Ne olduğunu anlayamadım. Akıl edip başımı kaldırdığımda, inşaat alanı üzerinde kocaman, parlak, yeşilimsi ışıklar saçan*

"Uçandaire gö

● Bakkal Memduh Dağ, olay ortalığın birdenbire aydın gökte, kocaman, parlak bir

AKSARAY (Niğde) - Niğde'nin Aksaray ilçesi yakınında, inşa halindeki Aksaray Motor Fabrikası ya da kısa adıyla Tümesan inşaatı yakınında gözlenen bir gök olayı çevrede adeta panik yarattı ve olay halk arasında günlerdir konuşuluyor.

Pazartesi akşamı havanın yeni kararmaya başladığı sıralarda işleri gereği çevrede bulunan köylüler göz kamaştırıcı, yeşilimtrak bir ışıkla karşılaştılar. Etrafta herhangi bir ışık kaynağı yoktu. Başlarını göğe kaldırdıklarında fabrika inşaat alanı üzerinde, yerden yaklaşık 800-1000 metre yükseklikte adeta asılı duran, etrafa parlak ışıklar saçan bir cisim gördüler.

Gördükleri ne bir uçak, ne helikopter, ne bir gök cismi, ne de ad verebilecekleri herhangi bir cisme benziyordu. Zaten hareket halinde olmayışı nedeniyle ilk akla gelenlerden biri olabilmesi de mümkün değildi.

Bir anda şaşkınlıkları paniğe dönüşen [illegible] birkaç kişi olayı jandarm[illegible]er verdi. [illegible] Jan-

GARIP BİR CİSİM: Yine görgü şahitlerine göre gökte birdenbire görünen parlak yeşil ışıklı cisim, bir ellips şeklindeydi. Ve gök-[illegible] yüzünde bir süre kaldıktan sonra hızla batı istikametine doğru uzaklaştı. Görgü şahit-[illegible] cismin [illegible]

O günlerde, Niğde-Aksaray'da herkes uçandaireleri anlatıyordu. 25 Aralık 1981 tarihli Hürriyet gazetesinde yer alan konuyla ilgili haberin kupürü.

sessiz bir cisim gördüm. Ne olduğunu anlayamadığım için korkuya kapıldım. Çevrede başkaları da vardı. Onlardan birkaçı durumu jandarmaya haber verdi. Jandarma komutanı geldiğinde cisim hâlâ orada duruyordu. Sonra bir yıldız kayması gibi Konya yönüne doğru, çok büyük bir hızla uzaklaştığını gördük. Çok geçmeden de gözden kayboldu." (25 Aralık 1981, Hürriyet gazetesi)

Komutanın telsizi sustu

Olay yerine gelen İlçe Jandarma Komutanı **Yzb. Orhan Çelen**, cismi izlerken, bir yandan da kaymakama haber iletmek için telsizine davrandı. Ne var ki, aletten yalnızca parazit sesleri geldi. Cisim bir süre sonra hızla uzaklaştı. Olay günü çevrede bulunan diğer görgü tanıklarının ifadeleri de birbirini tutmaktadır.

5 gün sonra

Cisim, diğer günlerde de görüldü. İlk görüldüğünden 5 gün sonra 21 Aralık'ta cisim, bu kez hem ilçe halkı, hem de güvenlik yetkilileri tarafından izlendi. Etrafına parlak yeşil bir ışık saçarak Aksaray Motor Fabrikası üzerinde dolaşan cisim, daha sonra büyük bir hızla kayarak gözden kayboldu.

1 iken 2 oldular

31 Aralık akşamı saat 19.00 dolaylarında ise yine Niğde-Aksaray'da gökyüzü parlak bir ışıkla aydınlandı. Gelen cisim önce Kurtuluş ve Dağılgan mahalleleri üzerinde dolaştıktan sonra, çevresine parlak ışıklar saçarak büyük bir hızla Konya yönüne doğru gözden kayboldu. Cismin geçişi sırasında televizyonunun arızalandığını öne süren **Zekeriya Baş**, olanları şöyle anlattı: *"Çarşambayı perşembeye bağlayan akşamdı. Televizyonu yeni açmıştık. Birden etraf pırıl pırıl oldu. Önce televizyonumuzun camı beyazlandı. Sonra da görüntüler kayboldu."* (3 Ocak 1982, Hürriyet gazetesi)

Aynı olayla ilgili olarak **Mehmet Sürücü** ise şunları söyledi: *"Yılbaşı gecesi iki cisim vardı, biri büyük, biri küçüktü ve birbirleriyle çapraz duruyorlardı. Biri doğudaysa, öteki batıdaydı, Ertesi akşam da ters çaprazda yine ikisini gördüm. Renkleri beyazdı. Şekil değiştiriyorlardı. Bazen çocukların yaptığı kâğıt gemi gibi duruyorlardı."* (25 Ocak 1982, Milliyet gazetesi)

İki gece öncesinde de, ilçeye 15 km uzaklıkta Tokariş Köyü üzerinde cismin görüldüğü bildirildi. Köylüler, geceleyin ortalığın gündüz gibi aydınlandığını, cismin kısa sürede ortadan kaybolduğunu gördüler. Çevredeki televizyon ve radyolar da arıza yaparak çalışmadı.

Adana: 1 Ocak

Esrarengiz cisim, 1 Ocak akşamı Adana Havaalanı çevresinde görüldü. Tanıklardan **Akil Şendağ**, gördüğü cisimle ilgili şöyle konuştu: *"Saat 18.30 sıralarında dükkânımızı kapamış evimize gidiyorduk. Gazipaşa bulvarına geldiğimizde havaalanının üzerinde büyük bir cismin parladığını gördük. Büyük bir merak içinde onu dikkatle izlemeye başladık. Basık bir tabak şeklinde idi. Sarı ve yeşil ışıklar saçıyordu. Bir an onun Emek Sitesi'ndeki apartmanlara çarpacağını sandık. Ama sanki çarpacakmış gibi duran bu cisim çarpmadı. Öyle bir iki dakika kadar durduktan sonra yine görüldüğü gibi büyük bir hızla kayboldu."* (2 Ocak 1982, Hürriyet gazetesi).

İstanbul: 4 Ocak

Tanımlanmayan cisim 4 Ocak akşamı İstanbul'da görüldü. Saat 23.30'da Ankara asfaltında yol açan araçlardaki kişiler, 100 m yüksekten ve tahminen saatte 1000 km hızla Küçükyalı-Maltepe yönünde yeşil ve çok parlak bir cismin yol aldığını gördüler. O sırada Yalova yönüne giden Şehir Hatları vapurundaki yolcular da aynı cismi gözlediler.

Eceabat: 6 Ocak

6 Ocak akşamı parlak cisim Eceabat'a 17 km uzaklıkta iki saat arayla iki kez görüldü. Cismi gören balıkçılar korkudan balık avlamaktan vazgeçerek kıyıya döndüler.

9 Ocak: Niğde-Aksaray'a dönüş

9 Ocak akşamı saat 21.00 sularında esrarengiz cisim yine Niğde-Aksaray'da boy gösterdi. Güneybatıda tahminen 1000 m yüksekte yanıp sönerek Ankara-Adana yolunda trafiğin aksamasına yol açtı. Bu yönde seyreden araçların şoförleri E-5 karayolunu aydınlatan bu parlak cismi durup seyretmekten kendilerini alamadılar.

10 Ocak: Edirne-Havsa

10 Ocak pazar gecesi, cisim bu kez de Edirne'nin Havsa'ya bağlı Arpaç Köyü'nde köylülere

heyecanlı dakikalar yaşattı. Saat 21.00 sıralarında görülen cisimle ilgili, Muhtar **İsa Kuzu** şöyle konuştu: *"Önceki gece kahvede otururken, birden televizyon bozuldu. Televizyonun bozulmasıyla dışarıdan bağırış ve gürültüler geldi. Bütün kahvedekiler dışarıya fırladı. Yaklaşık 500-600 m yukarıda yumurta biçiminde bir cisim, sarı ve yeşil ışıklar saçarak geçiyordu. Daha sonra gözden kayboldu."* (13 Ocak 1982, Hürriyet gazetesi). Aynı cismi arabasıyla köyden Havsa'ya kadar izleyen **Mahir Avcı** ise, şunları anlatır: *"17 km kadar gökcismini takip ettim. Arabamla yaklaşık 80 km hız yapıyordum. Onun sürati ise bana göre 120 km kadardı. Bazen arkasından sarımsı duman çıkararak dümdüz gidiyordu. Havsa'ya bir kilometre kala, un fabrikası önünde aniden gözden kayboldu."* (13 Ocak 1982, Hürrriyet gazetesi).

14 Ocak: Yine Havsa

14 Ocak gecesi saat 22.00 dolaylarında garip gökcismi bu kez Havsa'ya bağlı Taptık Köyü semalarında görüldü. Köyün ilkokul öğretmeni **Şevket Ayaz** ve köylülerden **Recep Varol** olayı şöyle aktardılar: *"100 m üzerimizden yaklaşık 40-50 km hızla geçen gökcismi köy lokantasında çalan radyoyu tamamen susturdu. Bu cisim bir kaplumbağaya benziyordu. Etrafından sarı ve kırmızı ışıklar saçıyordu. 10 km uzakta, Kurapa Köyü yamaçlarına kadar gitti. Birden yusyuvarlak olarak gözden kayboldu. İlk gördüğümüz anda 5 m çapında bir küre büyüklüğündeydi."* (16 Ocak 1982, Hürriyet gazetesi).

Televizyondaki program

Aynı akşam Niğde-Aksaray Kaymakamı **Güner Orbay** TV'de şu konuşmayı yaptı: *"15 Aralık 1981 tarihinden bu yana ilçemiz semalarında meçhul bir cisim dolaşmaktadır. Bu meçhul cisim bazen 800 metre, bazen 1000 metreye kadar inmekte, halk tarafından ilgiyle ve merakla izlenmiş bulunmaktadır. Meçhul cisim zaman zaman mavi, kırmızı, sarı ve beyaz ışıklar saçmak suretiyle gökte bir müddet asılı kalmakta ve daha sonra nokta halinde kaybolmaktadır..."* Daha sonra, "Yurttan Dünyadan" programı kameramanı **Halil Komanova**'nın dört günlük bekleyişten sonra görüntülediği cisim, saçtığı ışık huzmeleriyle birlikte ekrana gelir. Programın konuk iki gökbilimcisi normal bir kameranın bu görüntüyü nasıl olup da belirlediğini anlayamamışlardır. Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Astronomi Bölümü'nden Prof. **Cemal Aydın** konuya şöyle bir açıklama getirir: *"Normal bir kamerayla gökcisminin tespit edilebilmesini ne benim, ne de bilimin aklı alır. Çünkü teleskopla bile izleyebilmek için teleskopun ayaklarını yerden en az 5 metre derine gömüp titremeyi önlemek gerekir. Bence bu gökcismi değil, Venüs gezegenidir."* (25 Ocak 1982 TV'de 7 Gün dergisi). Ancak, Prof. Cemal Aydın, görüntüyü dikkatle izledikten sonra, gökcisminin Venüs gezegeni olduğu konusundaki iddiasını sürdürmedi ve ışık huzmelerinin de yeterli bir açıklamasını yapamadı.

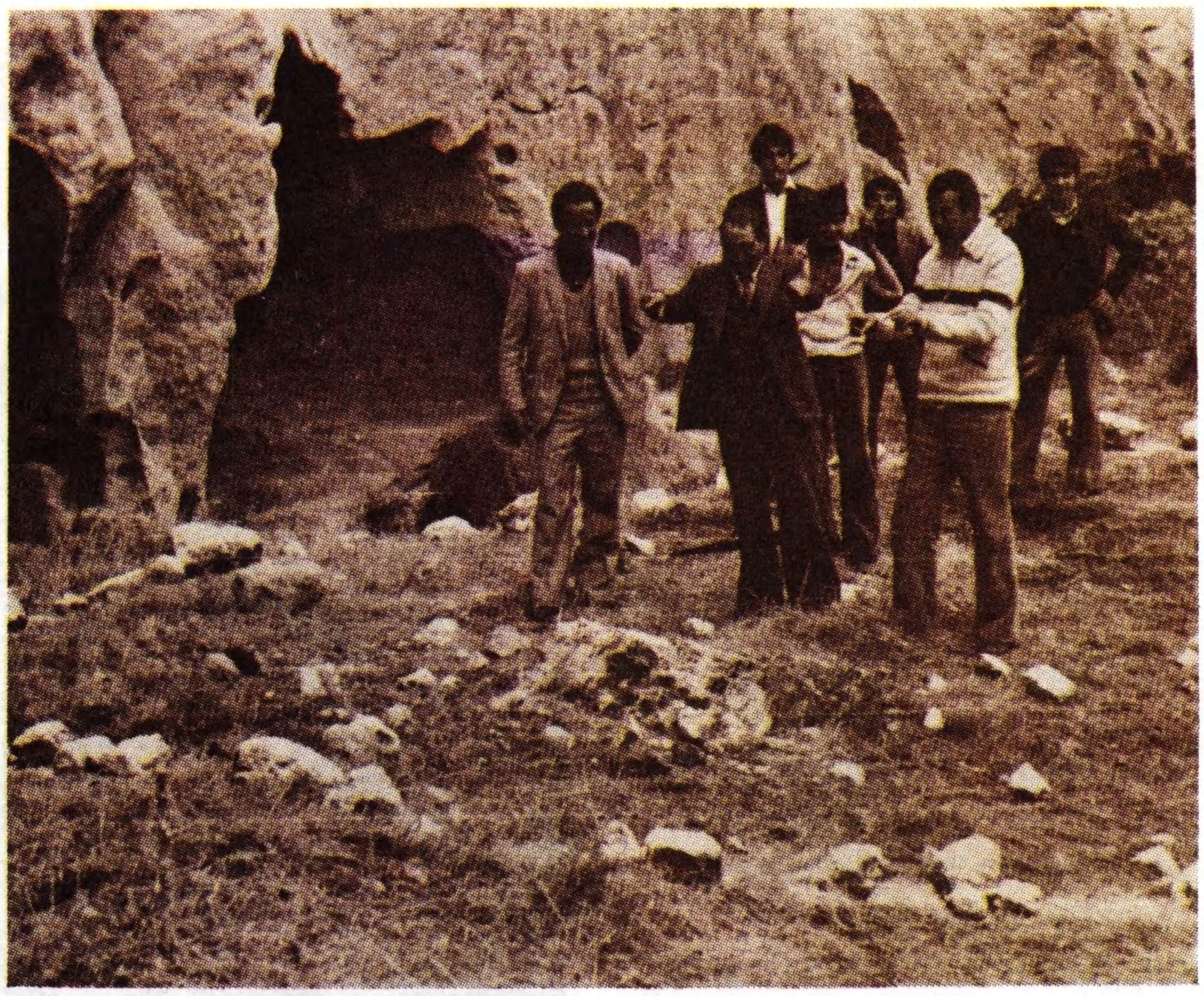

Ihlara Vadisi girişinde, uçandairenin indiği ileri sürülen yerde bulunan Niğde-Aksaraylılar.

15 Ocak: Tekrar Niğde

15 Ocak akşamı cisim üç yerden izlendi. Saat 19.00 dolaylarında ilk kez Niğde'nin Gümüşler kasabası üzerinde ortaya çıkan cisim, Niğde'nin kuzeydoğu kesimi üzerinde 7-10 dakika kadar kaldıktan sonra etrafa beyaz ve açık yeşil ışıklar saçarak Konya yönünde kayboldu. Gökcismi saat 21.30'da Havsa'da çift olarak görüldü. 5 dakika kadar bulunduğu yerde kaldıktan sonra korkunç bir hızla hareket ederek gözden kayboldu. Cismi gözleyen Emekli Başkomiser **Osman Yalçın** olayı şöyle anlatır: *"Önceki gece saat 21.35'te televizyonda ses ve görüntü birden bozuldu. Daha sonra tamamen kesilince balkona çıktım. Gökyüzünde yerden 1000 metre yükseklikte bir cisim mavi ve pembemsi ışıklar saçarak İstanbul yönüne doğru gidiyordu. 15 dakika kadar izledik. Daha sonra birden ortadan kayboldu. Bu cisim küre biçimindeydi."*

Niğdeli çoban Hamit Gezen uçandaireyi gördüğü yeri işaret ediyor. Günaydın gazetesinde yer alan konuyla ilgili haberin kupürü.

"Uçan daire
Çoban Hamit Gezen elindeki sopayı gök
doğru uzatarak "O garip cisim ışıklar saçar
şurada duruyordu" dedi. Niğdeli çoban gö

Olayların ardı kesilmedi. 17 Ocak günü, bilinmeyen cisimlerden biri yine Niğde-Aksaray'da görüldü. Aynı gün İzmit çevresinde, İzmir'in Tire ilçesinde ve Havsa'da vatandaşlar yine uçandaire gözlemleri yaptılar.

Fakat sonuçta ne oldu? Bilim adamları olaylara ilgisiz kaldılar. Doğru dürüst bir araştırma ve etkin bir açıklama yapılmadı.

Basın ise, giderek ilgisini azalttı. Olaylar sırasında ve sonrasında Niğde-Aksaray'a gidenler öyle çarpıcı gerçeklerle karşılaştılar ki, âdeta dilleri tutuldu.

Uçandaireler Niğde-Aksaray'a takıldılar. Sayfa 56'da

Tunguska'da ne oldu?

1908 yılında Rusya'nın Sibirya bölgesinde yeryüzüne yakın bir yerde çok büyük bir patlama olur. Atom bombasına benzeyen bu patlama, gökyüzünü bir anda kızıla boyar. Çok geniş bir alanı harap eder. Dünyanın birçok bölgesinde etkisi görülür ve nedeni anlaşılamaz...

30 HAZİRAN 1908 sabahı, saat 7.15'te Rusya'nın Sibirya bölgesinde, Tunguska Nehri vadisi semalarında çok büyük bir patlama oldu. Bu patlama aynen bir atom bombasının patlamasına benziyordu. Nereden geldiği belli olmayan devasa, mavi, parlak bir topa benzeyen cisim aniden gökyüzünde, yere yakın bir yerde belirdi. Büyük bir toz kütlesi kaldırarak yükseldi ve infilak etti. İnsanoğlu o güne kadar böyle müthiş bir olaya tanık olmamıştı...

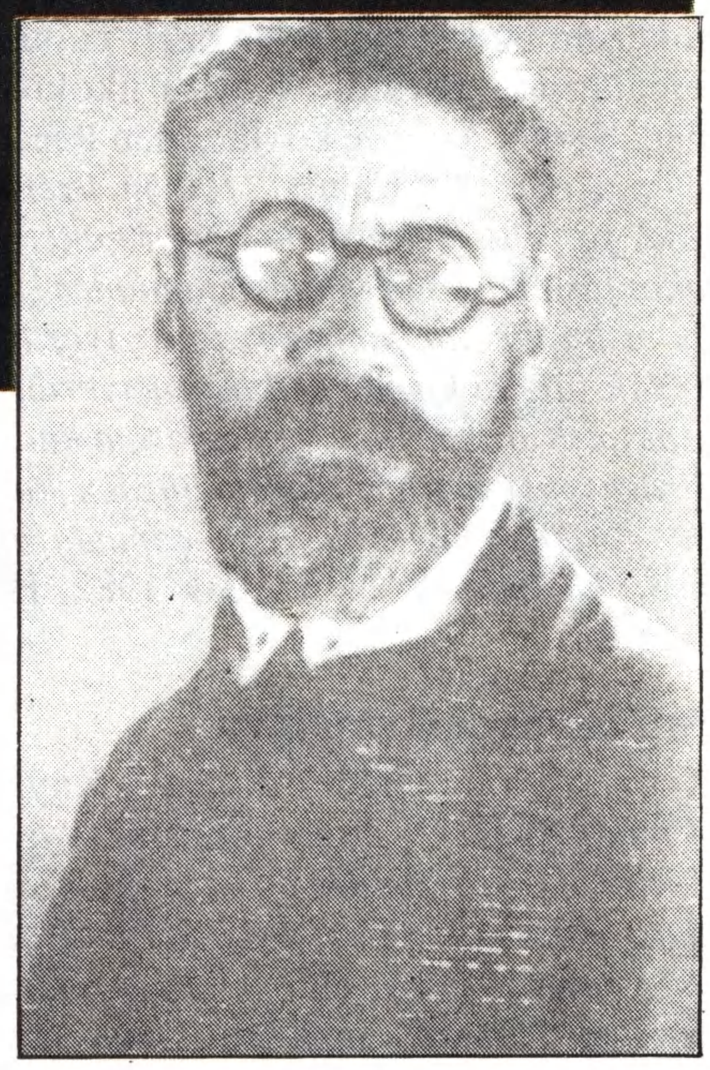

Sovyet Uzay Uzmanı Leonid Kulik patlamadan otuz yıl sonra Tunguska'da araştırmalar yaptı (sağda).

İnsanlar değil hayvanlar öldü

Çok büyük bir şans eseri, olayın geçtiği kayalık Tunguska Nehri vadisinde çapı 30 kilometreyi bulan bir daire içinde insanlar yaşamıyordu. Çok sık ormanlarla kaplı olan bu bölgedeki ağaçlar tamamen yandı. Bu alanın hemen kenarında yaşayan ve Moğollara benzeyen göçebe Tungus insanları patlamayla birlikte âdeta etrafa saçıldılar. Çadırları şiddetli rüzgârla sürüklendi. Çevrelerindeki ormanda yer yer yangınlar çıktı. Patlamadan kaynaklanan aşırı sıcaklık Tungusların kullandıkları metal eşyaları eritti, rengeyiklerini yaktı. Etkinin yoğun olarak hissedildiği alan içinde tek bir canlı hayvan kalmadı. Fakat ne hikmetse patlama hiçbir insanın ölümüne de yol açmadı. Bu arada bazı kişiler **siyah yağmur**'un yağdığına tanık olduklarını ileri sürdüler.

Çiftçi Semenov'un anlattıkları

Patlamanın olduğu yere 65 km. uzaklıkta bulunan Vanavara kasabasında oturan çiftçi **Semenov,** patlama sabahı olağan bir yaz gününe başlamak üzereydi. Evinin kapısında oturmuş, o gün yapacağı işleri planlıyordu. Sonradan olayı şöyle anlattı: *"Kapının önünde oturuyordum. Bir yandan toprağı bellemek gerektiğini düşünüyordum. Bir yandan da gözüm karşı evde oturan ve pencere çerçevelerini tamir eden komşum Kosalopov'a takılmıştı. Çok sessiz bir gündü. Birden müthiş bir şey oldu. Ufukta, gökyüzünün büyük bir bölümünü kaplayan yusyuvarlak ve çok parlak bir cisim belirdi. Aynı anda bir ekmek fırınının içine atılıyormuşum gibi bir sıcaklık hissetmeye başladım. Komşum Kosalopov'un elindeki aletleri fırlatarak ve kulaklarını tutarak bana doğru koştuğunu fark ettim. Kosalopov'un bulunduğu yerden, gökyüzündeki bu nereden geldiği belli olmayan küresel cisim gözükemezdi. Sonradan da bana söylediğine göre, kendi evinin damında yangın çıktığını zannet-*

tiği için benim bulunduğum yere doğru koşmaya başlamış. Vücudumun her yerinde yanıklar peyda olmuştu. Birkaç saniye sonra, gözlerimi ayıramadığım o küresel cisim, altında çok büyük toz bulutu bırakarak yükselmeye başladı. Belli bir noktaya geldikten sonra da dağıldı. Tam o sırada kendimi yerde buldum. Çok kısa bir süre baygın yattıktan sonra ayağa kalktım. Ahır kapısının kırıldığını, pencerelerin tuzla buz olduğunu gördüm. Evim deprem oluyormuşçasına sarsılmaya başladı ve gök gürültüsünü andıran bir ses duydum. Hayatımda hiç bu kadar korktuğum olmamıştı. Sanki kıyamet kopmuştu. Ya da ölmüştüm ve cehenneme düşmüştüm..."

Olayın etkileri

Tunguska patlamasının etkileri 1000 kilometrelik bir alan içinde hissedilmişti. Patlama bölgesinden 600 kilometre uzaklıktaki Kansk'ta bile, kayıkçıların nehre yuvarlandığı, atların şok dalgasının etkisiyle yere kapaklandığı, evlerin sallandığı ve kap kacağın raflardan aşağı düştüğü görüldü. Trans-Sibirya ekspresinin makinisti, vagonlar sallanmaya başladığında, raydan çıkma korkusuyla treni durdurmuştu.

Rusya dışındaki etkiler

Depremleri kaydeden aletler aynı gün bütün Avrupa'da sismik dalgalar olduğunu gösterdiler. Dünya manyetik alanında sapmalar olduğu ortaya çıktı. Havabilimcileri ise patlamanın yol açtığı şok dalgasının dünya atmosferi çevresini iki kez dolandığını tespit ettiler.

İngiltere'nin Huntington kentinden bir kadın okur, **The Times** gazetesine gönderdiği mektupta şunları yazıyordu: *"1 Temmuz günü (1908) gece yarısından hemen sonra gökyüzü o kadar aydınlıktı ki, evin içinde ışık yakmadan, büyük harflerle yazılı yazılar okunabiliyordu... Saat 1.30'da odanın içi gündüz gibi aydınlıktı. Bu olağandışı olayı açıklamayacak mısınız?..."* Tabii, kimse bu konuda bir açıklama yapmadı.

(Üstte) Tunguska patlamasından doğrudan doğruya etkilenen yerli Tungus kabilesi üyeleri. Kabile halkı, patlamadan sonra, rengeyiklerinin çoğunun yanık içinde kaldığını söylemişti. Bazı uzmanlar bu yanıkları nükleer bir patlamadan kaynaklanan radyasyon hastalığına bağlamaktadır. (Altta) Patlamadan 13 yıl sonra patlama bölgesinin görünüşü.

Patlamadan sonra, Avrupa'nın büyük bir bölümünde ve Asya'nın batı bölgelerinde benzer olaylar saptandı. Bütün raporlarda gecenin normale göre 100 kez daha parlak olduğu, kuzey yönünde, gökyüzünde alev pırıltısı gibi kızıl ışıkların görüldüğü bildiriliyordu. Söz konusu ışıklar ve havaya geniş toz bulutlarının savrulması, olayın tipik bir patlama dışında başka bir yoruma açılmasını engellemişti.

Patlama olayının üzerine gidilmedi

Tunguska patlamasının olduğu dönemde Rusya önemli politik değişimlerin eşiğindeydi. Çarlık rejimi, yükselen bir muhalefet hareketi karşısında sarsılıyor, iktidarı almak isteyen devrimci güçler bütün ülkeye yayılıyordu. Tunguska olayı olağanüstü özelliğine rağmen Rusya içinde yerel Sibirya gazetelerinin dışına taşamadı. O zamanki büyük basın organları imparatorluğun uzak bir köşesindeki bu "önemsiz" olaya sayfalarında yer vermediler.

Olay, dünyanın birçok bölgesindeki etkisine rağmen uzun süre gizli kaldı. Sanki böyle bir olay olmamıştı.

13 yıl sonra başlatılan araştırma

1917 yılında Rusya'da devrim oldu. Çarlık rejimi yıkıldı. Sovyetler iktidara geldiler. Tunguska olayı ise ilk kez Sovyet Uzay Uzmanı **Leonid Kulik** tarafından 1921 yılında araştırılmaya başlandı.

Kulik göktaşlarına meraklıydı. Uzaydan gelip yeryüzüne düşen bu cisimlerin endüstri

için zengin demir kaynağı olabileceğini düşünüyordu. 30 Haziran 1908'de Tunguska Nehri'nin vadisine de böyle bir göktaşının düşmüş olabileceğini iddia etti. Hatta bunun 25.000 yıl önce Arizona'ya düşüp, geniş Borringer kraterini oluşturan göktaşından daha büyük olduğuna inanıyordu.

Kulik, Tunguska'ya hareket ediyor

6 yıllık bir hazırlık döneminden sonra Kulik, ekibiyle birlikte Tunguska patlamasının olduğu bölgeye doğru hareket etti.

Demiryolunun ulaştığı son kasaba Taishet'den sonra, Vanavara'ya varmak için, kar ve buzla kaplı bölgede at sırtında 600 kilometre yol tepti. Bölge halkını dinledikten sonra, Kulik'in büyük bir göktaşının izi üstünde olduğu konusundaki inancı daha da arttı.

Aniden başlayan kar yağışı, araştırmaları bir hafta kadar engelledi. 8 Nisan'da, Kulik, bir meslektaşı ve bir rehberle birlikte at üstünde, gezinin planlanan son araştırması için yola çıktı. Kuzeye doğru ilerledikçe çevrelerindeki manzaranın çarpıcılığı da artmaktaydı. 19 yıl önceki şok dalgasının yerle bir ettiği çam ağaçları sessizce toprak üstünde yatıyorlardı. Ağaçların bir kısmı yanmış, bir kısmı da kavrulup kalmıştı.

Yüksek bir yerden patlama bölgesini seyreden Kulik, defterine şu notu düştü:

"Baktığımız yerden hiçbir orman belirtisine rastlamadık, her şey yıkılmış, yanmıştı. Bu ölü alanın çevresinde yeni oluşmakta olan ağaçlar ise güneşi ve hayatı arar gibi ileriye doğru uzanıyorlardı. 50-75 santimetre kalınlıktaki büyük ağaçların ince dal gibi olduğunu, tepelerinin güneye doğru metrelerce uzağa fırlatıldığını görmek insanda çok tuhaf bir duygu uyandırıyor."

"Ateş Tanrısının Ziyareti"

Kulik, patlamanın merkezine doğru birkaç mil daha ilerlemek istediyse de, rehberler, bölgenin, Ateş Tanrısı tarafından ziyaret edildiğini ileri sürerek gitmek istemediler. Bu nedenle, Kulik, yeni rehberler bulmak için Vanavara'ya dönmek zorunda kaldı. Ve bir ay sonra patlama bölgesine yeniden geldi. Sonunda patlamanın merkezine erişti. Ne var ki, umduğu dev krateri bulamadı. Kraterin yerinde, patlamanın göbeğinde olmalarına rağmen, dimdik ayakta duran ağaçlar ve donmuş bir bataklık bulunuyordu.

Patlamaya yol açan cisim, her neyse yere düşmemişti bile... Kulik, bölgeye daha geniş araştırma olanaklarıyla birçok kez gitmiş olmasına rağmen, aradığı demir gök cisminin izine hiçbir zaman rastlayamadı...

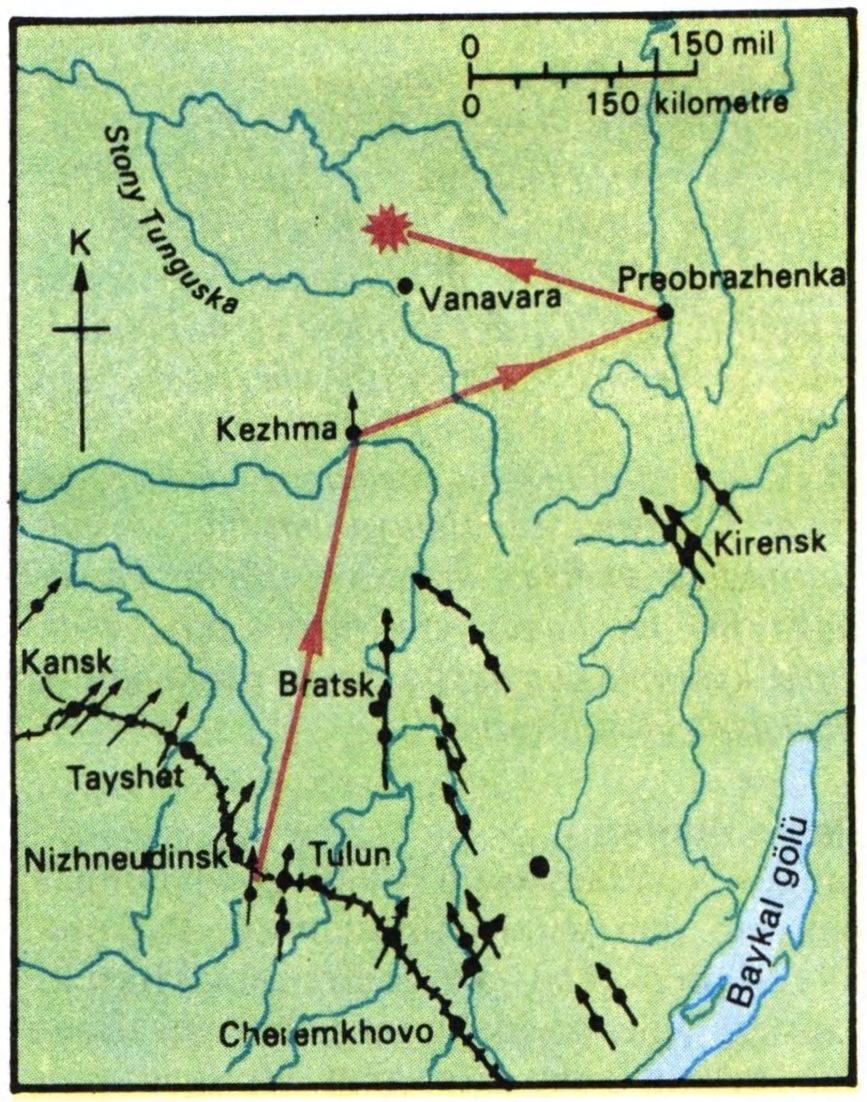

Sağdaki harita: Sovyet Uçandaire Uzmanı Felix Zigel tarafından, görgü tanıklarının ifadelerine ve atmosferik şok dalgasının yol açtığı zararın türüne dayanılarak çizilmiş alan, ateştopunun patlama bölgesine erişinceye dek izlediği yol planını göstermektedir.

(Altta) Patlamadan 13 yıl sonra Kulik ve ekibi tarafından gözlenen geniş çaplı yıkıma ilişkin kanıtların bazıları: Patlamanın gücüyle yıkılmış ağaçların yanında, hâlâ ayakta kalan ağaçlar normale göre büyüyememiş.

Dünyaya çarpan bir kuyrukluyıldız mı?

Tunguska patlaması demir göktaşından kaynaklanmıyorsa, nedeni neydi? 1930 yılında, İngiltere Meteoroloji Dairesi Başkan Yardımcısı, **Francis J. W. Whipple**, olayın, küçük bir kuyrukluyıldızın yeryüzüne çarpmasından kaynaklandığını ileri sürdü. Aynı fikre Sovyet Astronom **A.S. Astapovich** de katıldı.

Halkın gözünde kuyrukluyıldız, 1910 tarihinde gözlenen Halley Kuyrukluyıldızı gibi, ardında milyonlarca kilometre uzunluğunda dev bir toz kuyruğu taşıyan parlak gaz topudur. Fakat bu denli parlak kuyrukluyıldızlar nadir görülür. Her yıl, en aşağı bir düzine kuyrukluyıldız, astronomlar tarafından gözlenmesine rağmen, bunların çok azını çıplak gözle görmek mümkündür. Hatta çoğu zaman bu bile imkânsızdır. Birçok kuyrukluyıldız, astronomi kitaplarında gösterilenlerden daha küçük ve soluktur, bazı kuyruklu yıldızların da, özellikle yaşlı olanlarının kuyrukları yoktur.

Şu anda en geçerli kurama göre, bir kuyrukluyıldız donmuş gaz ve tozdan oluşan bir kartopuna benzer. Yaşlı kuyrukluyıldızlar, gazları tükendiğinde, düşük yoğunlukta bir kaya kütlesine dönüşürler. Böyle bir cisim,

yüksek bir hızla dünya atmosferine girdiğinde sürtünmeden dolayı yanarak parlak bir ateştopu görünümü alır ve sonunda patlayarak yere çarpar. Bu tür bir nesnenin havada patlama olasılığı Tunguska'da bir kraterin ya da göktaşı parçasının bulunmadığını açıklayabilir. Kuyrukluyıldız kuramına karşı çıkanlar ise, Tunguska'daki patlamadan önce gökyüzünde hiçbir kuyrukluyıldızın görülmediğini söylemektedirler.

Kara delik teorisi

Olayın nedenine ilişkin başka açıklamalar da var. Küçük bir **kara deliğin** Sibirya'da patladığını ileri süren görüş bunlardan biri. **A.A. Jackson** ve **Michael Rıjan** evrende bulunduğu iddia edilen kara deliklerden birinin dünyadan geçmesi halinde, Tunguska patlaması sırasında görülen etkilere yol açabileceğini iddia ettiler. Fakat böyle büyük bir hız ve enerji ile hareket eden kara deliğin dünyanın öbür ucundan çıkması ve orada da benzer etkilere neden olması gerekirdi.

Bir uzay aracı mı?

Tunguska patlamasına ilişkin teoriler içinde en ilginç olanı 1946 yılında Sovyet bilimkurgu yazarı **Alexandar Kazantsev** tarafından ortaya atıldı. Teorisini uydurulmuş bir hikâye olarak görmeyen Kazantsev, Sibirya üstündeki patlamanın, nükleer yakıtlı bir uzay aracının yanmasından kaynaklandığını ileri sürdü. Kazantsev'e göre, uzaylılar, dünyadaki en büyük tatlı su kaynağı Baykal Gölü'nden su almak için gelmişlerdi. Araç atmosfere girdiğinde sürtünmeden dolayı ısınmış ve Hiroşima'ya atılan atom bombası gibi havada patlamıştı.

Bir diğer bilimkurgu yazarı **John Baxter** 1976 yılında yayınlanan **The Fire Came By (Ateş Geldi)** adlı kitabında Hiroşima atom bombasıyla Tunguska patlamasının etkilerini kıyaslayarak Kazantsev'in görüşünü paylaşmaktadır. İki olay arasındaki benzerlikler ise şöyle: Güçlü ısı yayılması, ateşli sütun biçiminde yukarılara çıkan sıcak hava, Tunguska patlamasının merkezinde, Hiroşima'daki bombanın patlama noktasındaki gibi dimdik ayakta duran kavrulmuş ağaç kümeleri...

Bölgedeki öldürücü radyasyondan da sık sık söz edilmektedir. Kazantsev'in hikâyesindeki kişilerden biri, Tunguska patlama bölgesini inceledikten sonra, sanki görünmez bir alevin yol açtığı şiddetli ağrılar içinde kıvranarak ölen bir adamdan söz eder, ve *"olayın nedeninin radyoaktiviteden başka bir şey olamayacağını"* ileri sürer. Gerçekte ise, Tunguska patlaması yüzünden kimsenin ölmediği bilinmektedir. Fakat yerli Tunguslar patlama alanı içindeki rengeyiklerinin derilerinde yanık izlerinin kaldığını söylemişlerdi.

Bölgeye yapılan gezilerde, patlama noktasının çevresindeki alanda bitkilerin büyümesinin hızlandığı görüldü. Bazı araştırmacılar bu durumu radyasyonun bitki hücrelerinin yapısını değiştirmesine bağlamaktadır. Bölgedeki ağaçlarda radyoaktivite saptandığına ilişkin yazılara rastlanmaktadır. Nobel ödüllü bilgin **Willard Libby** yaptığı incelemeler sonucunda, 1908 yılından sonra Tunguska'daki ağaç gövdelerindeki halkalarda radyokarbonun artış gösterdiğini saptadı. Bütün bu belirtiler Tunguska patlamasının nükleer kaynaklı olabileceğini de göstermektedir.

Tunguska patlaması ilk nükleer denemeden 30 yıl kadar önce olduğundan, insanı tedirgin eden soruları da beraberinde getirmektedir. Bu boyuttaki bir patlamanın nedeni neydi, ya da buna yol açanlar kimlerdi?..

Tunguska patlamasından 13 yıl sonra, Sovyet Uzay Uzmanı Leonid Kulik, at sırtında ve kayıkla yaptığı gezide (en altta) patlama bölgesini inceledi. Gezi planı haritada görülmektedir (alttaki harita). Kulik patlamaya ilişkin dramatik kanıtlarla da karşılaşmış ve tüm orman âdeta yok olmuştu.

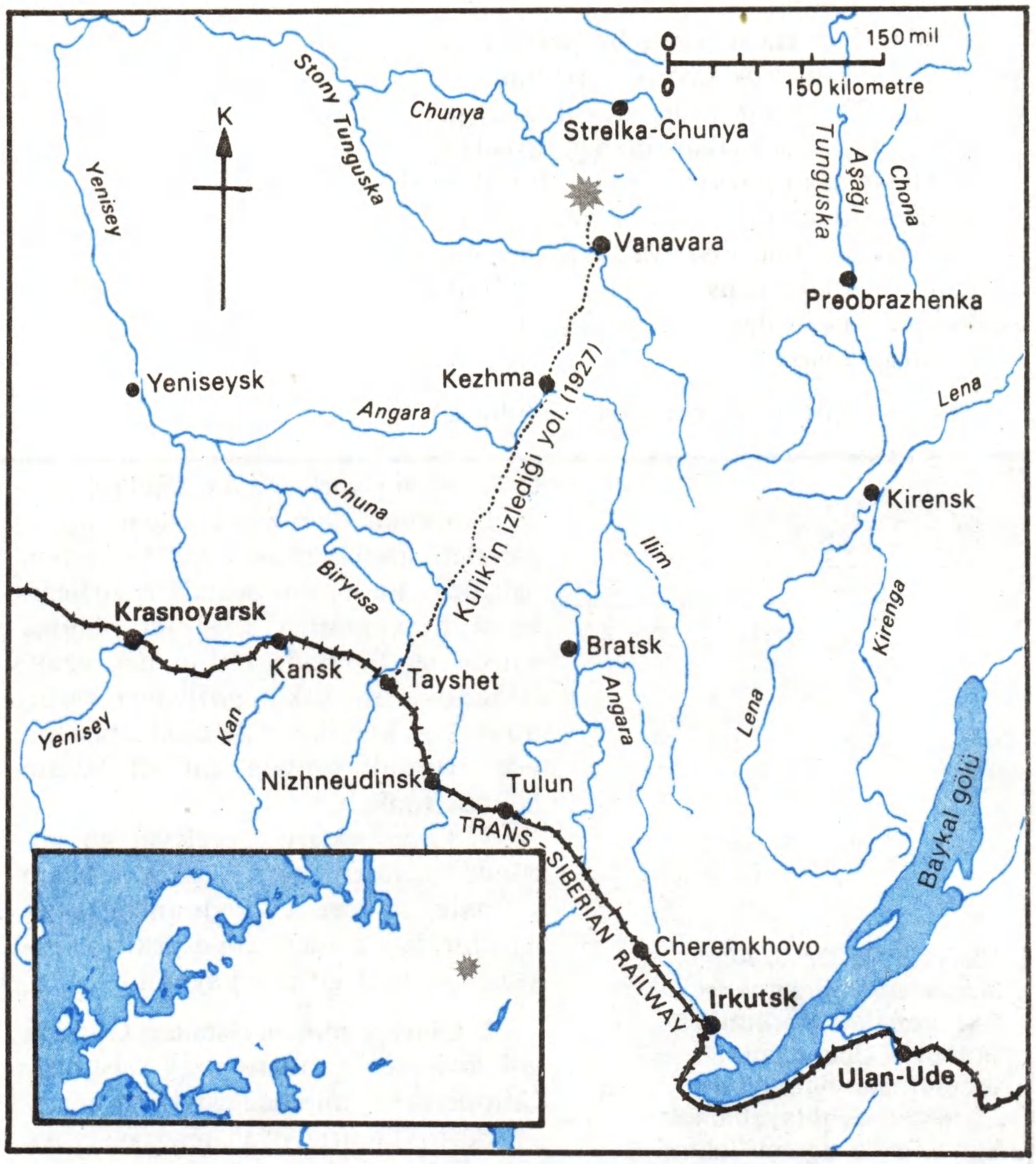

Uzaylılarla garip karşılaşmalar

BİLİM, uçandaire (UFO) olayına uzun bir zaman şüpheyle baktı. Bir ara ABD Hava Kuvvetleri tarafından uçandaireleri araştırmak için bir proje geliştirildi. **Mavi Kitap Projesi** adı verilen bu projenin uzaybilim danışmanlığına da **Dr. J. Allen Hynek** getirildi. Bu uzaybilimci daha sonraları **Uçan Daire Deneyimi** adlı bir kitap yazdı. Kitabında tanık olduğu bir olaya da yer verdi.

1968'de Victoria şehrinde bir parti veriliyordu. Bu partiye çok sayıda uzaybilimci de davetliydi. Birden bir anons duyuldu. Dışarıda muhtemelen uçan daire olan garip ışıklar vardı. Olaya şaka gözüyle bakıldı. Birtakım gülüşmeler duyuldu. Ancak ne yazık ki, bir tek uzaybilimci bile dışarıya çıkıp ne olup bittiğini anlamaya çalışmadı. Bu olay bilim adamlarının uçan dairelere yaklaşımını çok güzel vurgulamaktaydı.

Mavi Kitap Projesi, her gözleme bilimsel bir kılıf geçirmeye çalıştı. Ancak, gözlemleri açıklamak için öyle temelsiz bilimsel veriler öne sürülüyordu ki, proje inanılırlığını yitirdi. Nihayet 1966'da ABD Hava Kuvvetleri iki yıllık yeni bir araştırma projesi geliştirdi. Bu projenin amacı kendi araştırmalarını yeni bir incelemeye tabi tutmaktı.

Uçan daireler (UFO) dünyayı uzun zamandan beri ziyaret etmekte. Ancak bu konudaki ayrıntılı raporlar nedense kamuoyuna ulaşamamakta.

Resmi olmayan adıyla **Condon Raporu**, 1966'da yayınlandı. Rapora göre uçan daireler hakkındaki araştırmaların bilime herhangi bir katkısı yoktu. Bu nedenle araştırmaları daha ileriye götürmek anlamsızdı. Komisyon tarafından 87 olay incelendi. Ancak bütün çabalara rağmen komisyon olayların üçte birinin nedenini açıklayamadı. Yine de bu rapordan sonra ABD Hava Kuvvetleri uçandaireler hakkında herhangi bir sorumluluk almadı. Aralık 1969'da Mavi Kitap Projesi'nden vazgeçildi. 1969'dan sonra da uçandaireler hakkındaki araştırmaları özel kurumlar üstlendi.

6 tür gözlem var

Dr. J. Allen Hynek, Mavi Kitap Projesi'nde danışman olarak çalışırken, uçandaireleri sınıflandırmak için bir sistem geliştirdi. Bu sistem uçandaire gözlemlerini uzaklıklarına göre iki bölüme ayırdı. İlk bölümde 150 m.'den uzak, ikincisinde ise yakın gözlemler vardı. Sonra her iki bölümü de kendi arasında üçe ayırarak toplam altı alt bölüm halinde topladı.

1. Gece ışıkları: Geceleyin gökyüzünde görülen garip ışıklar. Işığın yoğunluğunda ve renginde ani değişimler olur. Işık aniden yön değiştirip korkunç bir hızla gözden kaybolur.

2. Gündüz görülen cisimler: Gündüz gökyüzünde görülen uzak cisimler. Cisimlerin biçimleri değişiklikler gösterir. Puro, yumurta, oval, iğne ucu, disk biçiminde cisimler bu sınıfa girer.

3. Radar + Gözlem: Bazen uçandaireler radarla saptanır ve aynı zamanda kişiler tarafından da görülür. Bu tür raporlar uzmanların en itibar ettiği raporlardır. Dr. Hynek yalnızca radarla alınan görüntülere pek güvenememektedir. Çünkü radarda bir takım doğal olaylar da görülmektedir. Yüksek bir yerden yansıyan bir ışık, ısı değişiklikleri, yoğun bulut kümeleri, kuş sürüleri gözlemcileri yanıltabilmektedir. Bu nedenle radar + kişi gözlemi uçandaire raporları için çok önemlidir. Ancak ne yazık ki, bu tür olaylar oldukça ender görülmektedir.

Uçandaireler hakkında yakın gözleme dayanan raporlar çok ilginç ve hayret vericidirler. Bunlara **Yakın Karşılaşmalar** da danir.

4. Birinci türden yakın karşılaşmalar: Olayın basit gözlemine dayanır. Olayla çevre arasında hiçbir fiziksel ilişki meydana gelmez.

5. İkinci türden yakın karşılaşmalar: İlk türe benzer. Ancak canlı ve cansız cisimlere bir takım etkiler söz konusudur. Bitki örtüsü kavrulmuş veya ezilmiştir. Ağaç dalları kırılmıştır. Hayvanlar paniğe kapılmıştır. Araba farları sönmüş, motorlar ve radyolar susmuş olabilir. Uçandaire kaybolduğunda elektrikli aletler yeniden işlemeye başlar.

6. Üçüncü türden yakın karşılaşmalar: Uçandaire içinde veya etrafında uzaylılar gördüğünü iddia edenler bu sınıfa girer. Dr. Hynek uzaylılarla konuştuğunu iddia eden kişilere genellikle inanmamaktadır. Çünkü bu tür raporlar genellikle aklı başında kişiler tarafından yapılmamaktadır. Uzaylılarla konuşanlar nedense hiçbir zaman toplumda belli bir yere sahip, yüksek öğrenim görmüş kişiler olmamaktadır. Ancak bu tür vakalar bile bilim adamları tarafından etraflıca incelenmek zorundadır.

Uzaybilimci Dr. J. Allen Hynek ABD Uçandaire Araştırmaları Merkezi'nin Müdürü. Uçandaire araştırmalarına bilimsel teknikleri uygulayabilmek için yıllarca uğraştı (altta).

Parlak, sessiz ve ürkütücü bir durgunluk

Parlak ışıklar: Vernon, Fransa, 23 Ağustos 1954.

VERNON, Paris'in 80 km. kadar güneyinde Sen nehri üzerinde yer alan şirin bir kasabadır. 1944 yılında müttefik ordularının Almanlara karşı giriştiği ilk saldırı bu kasabada başladı. Müttefik ordularının saldırısından 10 yıl, Idlewild olayının üzerinden de 8 hafta geçtikten sonra, Vernon 4 kişinin şahit olacağı, fakat basında fazla yankı uyandırmayacak bir uçandaire olayına tanık oldu.

23 Ağustos 1954 sabahı saat 01.00'de Vernon'da gökyüzü açık, Ay da hilal şeklinde

idi. **Bay M. Miserey** de o saatte evine dönmüş garajının kapısını kapamaya çalışıyordu. Aniden tahminen 250 metre ötesindeki nehir yatağı üzerinde dikey durumda duran dev puro şeklinde bir cisme gözü ilişti. 90 metre boyunda tahmin ettiği bu cisim, parlak, sessiz ve ürkütücü bir durgunluktaydı. Miserey, daha olayın şaşkınlığından kurtulamadan, dev cismin içinden, ortası kızıl, etrafı beyaz haleli, disk şeklinde bir cisim çıktı. Sessizce Miserey'in evinin üzerinden güneybatı istikametine ilerledi. Bu olağanüstü durum 5 defa tekrarlandı. Beşinci disk de gözden kaybolurken, dev, parlak puro da karanlıkta yok oldu. Miserey, olayı polise intikal ettirdiğinde, günlük devriye görevinde bulunan iki polisle, kasabanın güneybatı yöresinde ana yolda seyahat etmekte olan bir ordu mensubunun da olayı izlediklerini öğrendi.

Miserey ne görmüştü? Anlamı neydi? Dev puro şeklindeki cisim küçüklerini taşıyan bir ana gemi miydi? Idlewild olayı da dahil olmak üzere, diğer uçandaire olaylarını araştıranlar, bu görüşe katılmaktadır. Her iki olay arasındaki belirgin fark, birincisinde cisimlerin büyük cisim tarafından yutulması, ikincisinde ise dışarıya atılmasıdır.

İnsanımsı yaratıklar... Ve garip işaretler

3. türden karşılaşma: Socorro, New Mexico, ABD, 24 Nisan 1964.

24 NİSAN 1964, saat 17.30'u gösterirken, New Mexico Socorro polis departmanında görevli polis memuru **Lonnie Zamora,** Pontiac arabası ile fazla sürat yapan birini şehir dışına doğru kovalamaktaydı. Aniden duyduğu bir gürleme sesi ile gökyüzünden turuncumsu bir alev topunun yeryüzüne inmekte olduğunu fark etti. Alev topunun, yakında bulunan bir dinamit deposunun yönüne düştüğünü görüp, kovaladığı arabayı izlemekten vazgeçip o yöne doğru direksiyon kırdı.

Bozuk yolda ilerledi. Güneybatıya yöneldiğinde ise bulunduğu yerden 140-180 m. ötede çok parlak, alüminyuma benzer, beyaz bir cisim gözüne ilişti. Çocuklar tarafından ters çevrilmiş bir otomobil sandı. Cismin yanında da beyazlara bürünmüş insanımsı yaratıklar dikkatini çekti. Zamora sonradan verdiği ifadede numaralı güneş gözlüğü taktığını, bulunduğu mesafeden tam manası ile seçemediğini, yalnızca tahminen 1-2 m. boyunda olduklarını, hatta içlerinden birinin de kendisini fark eder etmez yerinde zıpladığını anlattı.

Yabancıların, kim olursa olsun, belki yardıma ihtiyaçları olabilir, diye arabayı üzerlerine sürmeye başladı. Uzaktan gördüğü manzara şaşırtıcıydı. Karşısında ayaklar üzerinde dikey duran oval bir cisim vardı. Merkezi telsizle arayarak, muhtemel bir kaza yerinde bulunduğunu ve yoluna yaya devam edeceğini bildirdi.

Arabadan çıkar çıkmaz, iki saniye aralıklı üç gürleme sesi duydu. Cisme yaklaştıkça gürleme sesinin şiddeti de giderek artmaktaydı. İnsanımsı yaratıklar ortalıkta yoktu. Aniden tozu dumana katarak yerden yükselen turuncu renkli bir alev topu gördü. Arabasına doğru kaçmaya çalışırken arkasına bakmayı da ihmal etmiyordu. Oval cismin yatay duruma geçip havalandığını fark etti. Kendisini çalılıklar arasına zor atmıştı ki gürlemenin kesildiğini ve cismin yerden 5 m. kadar yükseldiğini gördü. Merkezi telsizle haberdar ederken de cismin ilerdeki dağın yamacından süzülerek yok oluşunu şaşkın şaşkın izliyordu.

Zamora, cismin üzerinde 15 cm. uzunluğunda garip bir işaret gördü. Komiser gelene kadar not defterine gördüğü şekli çizmeye koyuldu.

Lonnie Zamora uçandairelerle ilgili çok yakın gözlem yapmış olan biri olarak tanınıyor.

Komiser **Sam Chavez** az sonra olay yerine vardı. Eğer gelirken yanlış bir dönemece sapmamış olsaydı, cismi o da görebilecekti.

"Ne oldu Lonnie? Sanki şeytan görmüş gibi bir halin var" dedi.

"Belki de gördüm" dedi Zamora.

Zamora, komisere cismin havalandığı yerde halen yanan çalılıkları gösterdi. Olay mahalline vardıklarında toprağı 5 cm. kadar içeri çökertmiş 4 adet ayak izine rastladılar. Bu izleri uçandairenin ayaklarının yaptığını tahmin ettiler.

Daha sonra olay yerinde inceleme yapan Mühendis **W. T. Powers**, ilginç bilgiler verdi. Her izi, 1 ton ağırlığında bir cismin bırakabileceğini, ölçümlerden de dört ayağın çaprazlama kesişmesinin 90° olduğunu, her kenarın orta noktasının ise bir çemberin çevresinde yattığını söyledi. Bay Powers, yerdeki yanık izinin ise dört ayağın çaprazlama merkez noktasına tekabül ettiğini, bunun da Zamora'nın görmüş olduğu turuncumsu ışığı doğruladığını vurguladı. Cismin yakınında da insanımsı yaratıklara ait olduğu sanılan yuvarlak ayak izlerine de rastlanıldı.

Socorro olayı basında ve dünyada büyük yankılar uyandırdı. Amerikan Hava Kuvvetleri'nin raporu olan **Project Blue Book** genelde tek şahitli uçandaire vakalarını önemsemezdi. Socorro olayı ise o kadar gerçeğe yakındı ki, olay mahallinde geniş çapta bir araştırma yapılmasına karar verildi. Socorro olayı Project Blue Book'un yenilgiyi kabul ettiği ender olaylardan biri olarak kabul edildi. **Dr. J. Allen Hynek** ise araştırmasını tamamladıktan sonra, şaşkınlığının iyice arttığını belirtti. *"Socorro vakasının belki basit bir açıklaması vardır, fakat yaptığım araştırmalar göz önüne alınırsa, hiç sanmıyorum"* dedi.

Hynek, Socorro'da yaptığı araştırmayı şöyle anlattı: *"Olaydan birkaç gün sonra Socorro'ya gittim. Polis Zamora'nın ifadesini okuduktan sonra, uçandairenin indiği yeri inceledim. Mühendis Power'ın ölçtüğü yerdeki izleri gördüm. Daha sonra bölgede yaptığım soruşturma sırasında olayın bir tanığının daha olduğu anlaşıldı. Kasabanın kuzeyindeki benzin istasyonuna uğrayan bir yolcu, benzinciye, kasabanın güneyindeki açık araziye bir cismin zorlukla indiğini söylemiş. Yere inen cisme doğru giden bir polis otomobili gördüğünü söyleyen bir tanık, başının derde girmesini istemediğini vurgulayarak yoluna devam etmiş.*

Bu tanığın bulunabilmesi amacı ile hava kuvvetlerine araştırma yapmaları için çok ısrar ettim. Nedense bu konu üzerinde durmak istemediler. Eğer aranması gereken bu tanık, uçandaire yerine uyuşturucu kaçakçılığı veya kalpazanlıkla ilgili olsaydı, FBI bütün araştırma gücünü seferber ederdi."

Komiser Zamora'nın yaşadığı olay dünyada bu tür olaylar arasında en meşhur olaylardan biridir. Bunun gibi birçok olayın da olduğu biliniyor.

Bunların büyük bir kısmı kayıtlara geçmemiştir. Bir kısmı ise tanıklar tarafından, heyecan nedeniyle tam olarak anlatılmamıştır. Bazı tanıklara ise hiç kimse inanmıyor. Ama onlar gördüklerini ve yaşadıklarını anlatmaya devam ediyorlar...

Uçandaire fotoğrafları. Sayfa 64'te

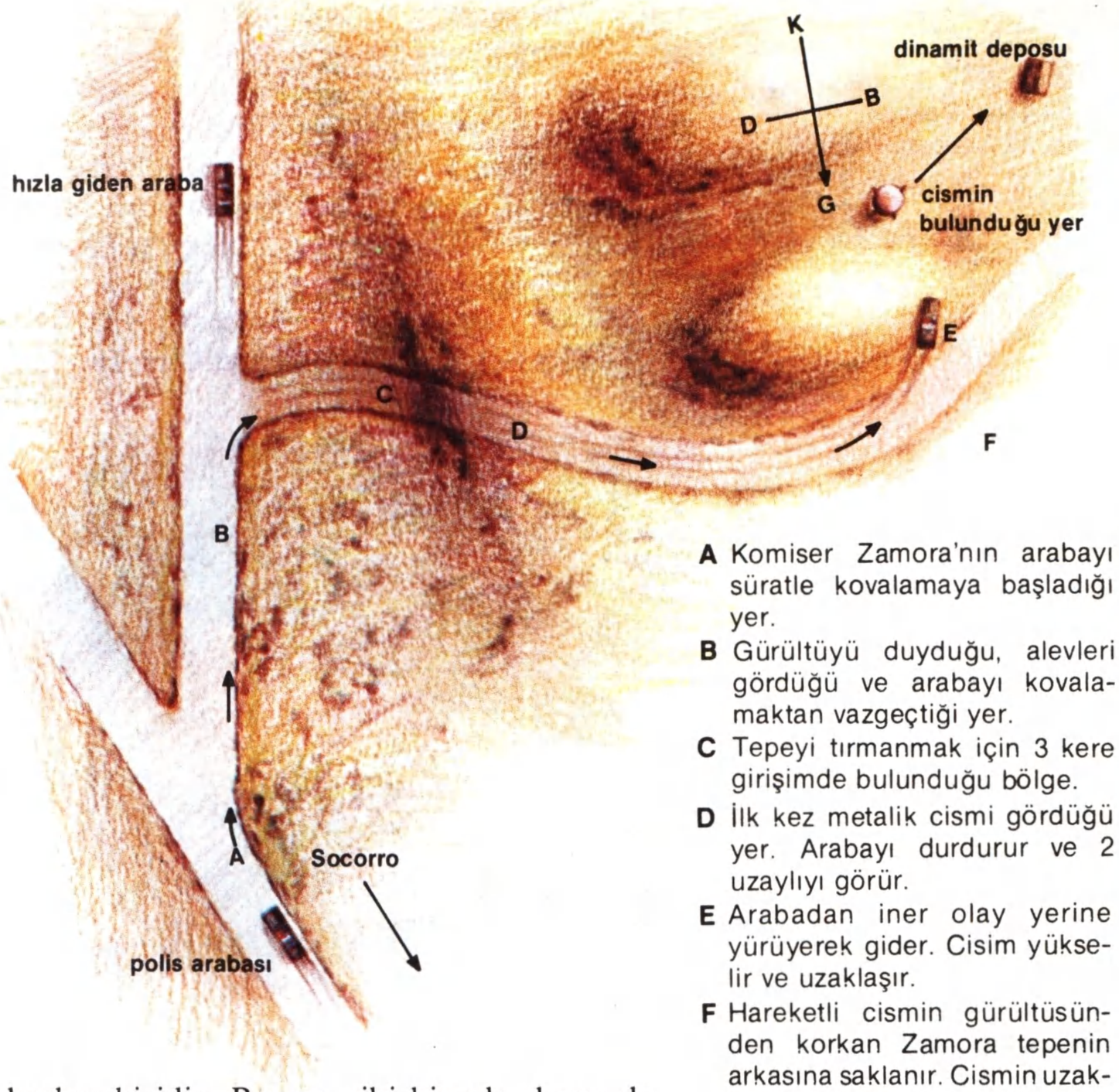

A Komiser Zamora'nın arabayı süratle kovalamaya başladığı yer.
B Gürültüyü duyduğu, alevleri gördüğü ve arabayı kovalamaktan vazgeçtiği yer.
C Tepeyi tırmanmak için 3 kere girişimde bulunduğu bölge.
D İlk kez metalik cismi gördüğü yer. Arabayı durdurur ve 2 uzaylıyı görür.
E Arabadan iner olay yerine yürüyerek gider. Cisim yükselir ve uzaklaşır.
F Hareketli cismin gürültüsünden korkan Zamora tepenin arkasına saklanır. Cismin uzaklaşmasını izler.

(Altta) New Mexico Socorro'da uçandairenin bıraktığı iz. Bir mühendis çukurların oluşabilmesi için bir tonluk bir ağırlığa gerek olduğunu söyledi.